ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 1ης Ιουλίου 2010 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-568/08 και Τ-573/08,

Métropole télévision (M6), με έδρα το Neuilly-sur-Seine (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους O. Freget, N. Chahid-Nouraï, R. Lazerges και M. Potel, δικηγόρους,

Télévision française 1 SA (TF1), με έδρα την Boulogne-Billancourt (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους J.-P. Hordies και C. Smits, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από

την **Canal +,** με έδρα το Issy-les-Moulineaux (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον E. Guillaume, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους B. Stromsky και B. Martenczuk,

καθής,

υποστηριζόμενης από

τη **Γαλλική Δημοκρατία,** εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τον G. de Bergues και την A.-L. Vendrolini και, εν συνέχεια, από τους de Bergues και L. Butel,

τη **France Télévisions,** με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους J.-P. Gunther, D. Tayar, A. Giraud και S. Snoeck, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγές ακυρώσεως κατά της αποφάσεως C (2008) 3506 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 2008, περί του σχεδίου χορηγήσεως εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας εισφοράς κεφαλαίου 150 εκατομμυρίων ευρώ στη France Télévisions SA, καθώς και αιτήσεις περί επιβολής στην Επιτροπή της υποχρεώσεως να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά (εισηγητή), πρόεδρο, M. Prek και V. M. Ciucă, δικαστές,

γραμματέας: T. Weiler, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Μαρτίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 16 ΕΚ ορίζει τα εξής:

«Υπό την επιφύλαξη των άρθρων 73 [ΕΚ], 86 [ΕΚ] και 87 [ΕΚ], και ενόψει της θέσης που κατέχουν οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στα πλαίσια των κοινών αξιών της Ένωσης, καθώς και της συμβολής τους στην προώθηση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη, εντός των πλαισίων των αντιστοίχων αρμοδιοτήτων τους, και εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας Συνθήκης, μεριμνούν ούτως ώστε οι υπηρεσίες αυτές να λειτουργούν βάσει αρχών και προϋποθέσεων οι οποίες να επιτρέπουν την εκπλήρωση του σκοπού τους.»

2 Το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ ορίζει:

«Οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου υπόκεινται στους κανόνες της παρούσας Συνθήκης, ιδίως στους κανόνες ανταγωνισμού,

κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας.»

3 Το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ ορίζει:

«Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα Συνθήκη ορίζει άλλως.»

4 Το άρθρο 311 ΕΚ ορίζει:

«Τα πρωτόκολλα που προσαρτώνται στην παρούσα Συνθήκη με κοινή συμφωνία των κρατών μελών αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της.»

5 Το πρωτόκολλο για το σύστημα δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη (ΕΕ 1997, C 340, σ. 109, στο εξής: πρωτόκολλο του Άμστερνταμ), το οποίο προσαρτήθηκε στη Συνθήκη ΕΚ με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ορίζει:

«[Τα κράτη μέλη,] εκτιμώντας ότι το σύστημα της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις δημοκρατικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες κάθε κοινωνίας, καθώς και με την ανάγκη να διασφαλίζεται η πολυφωνία στα μέσα ενημέρωσης συμφώνησαν επί των ακόλουθων ερμηνευτικών διατάξεων, οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη [ΕΚ]:

Οι διατάξεις της Συνθήκης [ΕΚ] ισχύουν υπό την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των κρατών μελών να μεριμνούν για τη χρηματοδότηση της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, εφόσον η χρηματοδότηση αυτή παρέχεται σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για την εκπλήρωση του στόχου της δημόσιας υπηρεσίας, έτσι όπως την έχει θεσμοθετήσει, οριοθετήσει και οργανώσει κάθε κράτος μέλος, και εφόσον η χρηματοδότηση αυτή δεν επηρεάζει τις συνθήκες του εμπορίου και τον ανταγωνισμό εντός της Κοινότητας σε βαθμό αντιβαίνοντα στο κοινό συμφέρον, ενώ λαμβάνεται υπόψη η πραγματοποίηση του στόχου που εξυπηρετεί αυτή η δημόσια υπηρεσία.»

6 Τη 15η Νοεμβρίου 2001 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δημοσίευσε ανακοίνωση σχετική με την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων επί των δημοσίων υπηρεσιών ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων (ΕΕ C 320, σ. 5, στο εξής: ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων), με την οποία διατύπωσε τις αρχές που θα ακολουθεί κατά την εφαρμογή του άρθρου 87 ΕΚ και του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ επί των χρηματοδοτήσεων των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών από το κράτος.

Ιστορικό της διαφοράς

7 Η France Télévisions είναι γαλλική δημόσια επιχείρηση, συσταθείσα με τον γαλλικό νόμο 2000-719, της 1ης Αυγούστου 2000, περί τροποποιήσεως του νόμου 86-1067, της 30ής Σεπτεμβρίου 1986, για την ελευθερία των επικοινωνιών (*JORF* [Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας] αριθ. 177, της 2ας Αυγούστου 2000, σ. 11903), στην οποία ανήκουν οι δημόσιοι σταθμοί France 2, France 3, France 4, France 5, France Ô, καθώς και το δίκτυο RFO (Réseau France Outre-mer), το οποίο συναποτελείται από τους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς που εκπέμπουν στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα και εδάφη.

8 Κατόπιν της αναγγελίας, την 8η Ιανουαρίου 2008, εκ μέρους του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας, της καταργήσεως της τηλεοπτικής διαφημίσεως στη δημόσια τηλεόραση, η Γαλλική Δημοκρατία κοινοποίησε στην Επιτροπή, την 11η Ιουνίου 2008, το σχέδιό της να προβεί σε εισφορά κεφαλαίου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ υπέρ της France Télévisions.

9 Τη 18η Ιουνίου 2008 η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από τη Γαλλική Δημοκρατία, οι οποίες της διαβιβάσθηκαν με έγγραφο της 26ης Ιουνίου 2008.

10 Τη 16η Ιουλίου 2008 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2008) 3506 τελικό, περί του σχεδίου εισφοράς, εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας, κεφαλαίου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ στη France Télévisions (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Συνοπτική ανακοίνωση της αποφάσεως αυτής δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 23ης Σεπτεμβρίου 2008 (ΕΕ C 242, σ. 2).

11 Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή επισήμανε ότι το κοινοποιηθέν μέτρο εντασσόταν στο γενικό πλαίσιο της δημόσιας χρηματοδοτήσεως της France Télévisions, την οποία είχε ήδη εξετάσει με τις αποφάσεις της 2004/838/ΕΚ, της

10ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ της France 2 και της France 3 (ΕΕ 2004, L 361, σ. 21, στο εξής: απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2003) και C(2005) 1166 τελικό, της 20ής Απριλίου 2005, περί της ενισχύσεως που χορηγήθηκε στη France Télévisions [ενίσχυση Ε 10/2005 (πρώην C 60/1999) — Γαλλία, Ραδιοτηλεοπτικά τέλη], συνοπτική ανακοίνωση της οποίας δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 30ής Σεπτεμβρίου 2005 (C 240, σ. 20) (στο εξής: απόφαση της 20ής Απριλίου 2005), πλην όμως υπογράμμισε ότι συνιστούσε μέτρο διαφορετικό των μέτρων που είχαν αποτελέσει αντικείμενο των εν λόγω αποφάσεων (σημείο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

12 Στο πλαίσιο εκτιμήσεως του κοινοποιηθέντος μέτρου, η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι πληρούνταν οι όροι που δικαιολογούσαν τον χαρακτηρισμό του μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως, ήτοι η κρατική παρέμβαση ή η διάθεση κρατικών πόρων, ο επηρεασμός των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών, η ύπαρξη πλεονεκτήματος και, τέλος, η νόθευση ή η απειλή νοθεύσεως του ανταγωνισμού (σημεία 13 έως 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως), εξέτασε το συμβατό της κρατικής ενισχύσεως με την κοινή αγορά κατά το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ (σημεία 34 έως 50 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

13 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε τη συνδρομή της προϋποθέσεως που σχετίζεται με τον καθορισμό, την ανάθεση και τον έλεγχο των καθηκόντων δημόσιας υπηρεσίας που εκτελεί η France Télévisions (σημεία 36 έως 42 της προσβαλλομένης αποφάσεως), εξέτασε τον όρο της αναλογικότητας (σημεία 43 έως 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

14 Συναφώς, η Επιτροπή επισήμανε ότι η χρηματοδότηση της δημόσιας υπηρεσίας που παρέχει η France Télévisions βασίζεται σε ένα μικτό σύστημα κατά την έννοια της ανακοινώσεως για τις ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις, δεδομένου ότι περιλαμβάνει κρατικούς πόρους και έσοδα από διαφημιστικές δραστηριότητες, καθώς και ότι η συγκεκριμένη ανακοίνωσή της υπενθυμίζει την ελευθερία την οποία κατ' αρχήν διαθέτουν τα κράτη μέλη ως προς την επιλογή των μέσων χρηματοδοτήσεως της παροχής δημόσιας υπηρεσίας και στηρίζεται στην αρχή ότι η κρατική χρηματοδότηση είναι εν γένει αναγκαία για τον σκοπό αυτόν, εφόσον οι κρατικές ενισχύσεις δεν υπερβαίνουν

το καθαρό κόστος που συνεπάγεται η παροχή δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών άμεσων και έμμεσων εσόδων που αποφέρει η εν λόγω δημόσια υπηρεσία (σημείο 43 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

15 Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η κοινοποιηθείσα κρατική ενίσχυση, «η οποία προβλεπόταν υπό τη μορφή εισφοράς κεφαλαίου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ, υπερέβαινε μόνον κατά [...] εκατομμύρια ευρώ τη διαφορά που είχε διαπιστωθεί μεταξύ των διαφημιστικών εσόδων κατά το διάστημα Ιανουαρίου 2008-Ιουνίου 2008 και των διαφημιστικών εσόδων κατά το διάστημα Ιανουαρίου 2007-Ιουνίου 2007». Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, «[κ]ατόπιν της επιβεβαιώσεως της κυβερνητικής βουλήσεως περί καταργήσεως της διαφημίσεως στη δημόσια τηλεόραση, ανεμένετο με επαρκή βεβαιότητα η συνέχιση αυτής της πορείας και η επαλήθευση της εκτιμήσεως στην οποία είχε προβεί ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός και η οποία έγινε δεκτή από τις γαλλικές αρχές περί απώλειας [...] εκατομμυρίων ευρώ από διαφημιστικά έσοδα κατά το έτος 2008» (σημείο 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

16 Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, «στο πλαίσιο αυτό, οι δαπάνες και οι λοιπές πηγές χρηματοδοτήσεως της παρεχόμενης από τη France Télévisions δημόσιας υπηρεσίας παρέμεναν αμετάβλητες, ενώ το κόστος αυξανόταν, κατά την εκτίμηση των γαλλικών αρχών, σε [...] εκατομμύρια ευρώ, λόγω των αναγκών συμπληρώσεως του προγράμματος εξαιτίας της καταργήσεως της διαφημίσεως», και έκρινε ότι «[η] μείωση των διαφημιστικών εσόδων σε [...] εκατομμύρια ευρώ [ηδύνατο] να συνεπιφέρει σημαντική μείωση του καθαρού κέρδους από τις εμπορικές δραστηριότητες, αυξάνοντας αλυσιδωτά και αναλογικά το καθαρό κόστος της παροχής δημόσιας υπηρεσίας, το οποίο αναμένεται να αυξηθεί κατά [...] εκατομμύρια για την κάλυψη των αναγκών συμπληρώσεως του προγράμματος» (σημείο 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

17 Η Επιτροπή έκρινε ότι, «υπό τις συνθήκες αυτές, μια ενίσχυση ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ υπό τη μορφή πρόσθετων δημοσίων πόρων δεν ηδύνατο να υπερβεί τις διακυμάνσεις του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας οι οποίες θα προέκυπταν από την πορεία των διαφημιστικών εσόδων κατά το έτος 2008 και από την ανάγκη συμπληρώσεως του προγράμματος» και ότι, «ως εκ τούτου, η εισφορά κεφαλαίου

δεν θα επέφερε υπεραντιστάθμιση του κόστους που συνεπάγεται η εκπλήρωση της αποστολής παροχής δημόσιας υπηρεσίας» (σημείο 47 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

18 Αναφερόμενη στις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει η Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο άλλων μέτρων χρηματοδοτήσεως της France Télévisions, εξετασθέντων με την απόφαση της 20ής Απριλίου 2005 (σημείο 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η Επιτροπή επισήμανε ότι «[ε]ν πάση περιπτώσει, η διάθεση πρόσθετων δημοσίων πόρων υπέρ της France Télévisions υπέκειτο στην τήρηση της δεσμεύσεως που είχε αναλάβει η Γαλλική Δημοκρατία, η οποία είχε αποτυπωθεί στα γαλλικά νομοθετικά και κανονιστικά κείμενα, για την αποτροπή της υπεραντισταθμίσεως του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας μέσω της εισφοράς δημοσίων πόρων [...]» (σημείο 48 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

19 Η Επιτροπή επισήμανε ότι, «[σ]το πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, οι γαλλικές αρχές [την είχαν] διαβεβαιώσει ότι [...] οι διατάξεις αυτές θα εφαρμοσθούν» και ότι «οι εν λόγω αρχές δεσμε[ύονταν] να τις εφαρμόσουν επί του σχεδίου χορηγήσεως εισφοράς κεφαλαίου για την κάλυψη των δαπανών που συνεπαγόταν η παροχή δημόσιας υπηρεσίας εκ μέρους της France Télévisions». Η Επιτροπή προσέθεσε ότι «οι [εν λόγω] αρχές [είχαν], ως εκ τούτου, αναλάβει τη δέσμευση να εξακριβώσουν την τήρηση των εν λόγω όρων και να [της] υποβάλουν έκθεση [...] το αργότερο εντός τριών μηνών από το κλείσιμο των λογαριασμών της χρήσεως του 2008», ενώ επισήμανε ότι «έπρεπε, συνεπώς, να ληφθούν υπόψη η πραγματική πορεία των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions για το σύνολο του έτους 2008 και ενδεχόμενες δαπάνες προγράμματος που αυξάνουν το κόστος της δημόσιας υπηρεσίας» (σημείο 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

20 Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή αποφάσισε, στο πλαίσιο του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88 ΕΚ] (ΕΕ L 83, σ. 1), να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για το κοινοποιηθέν μέτρο, δεδομένου ότι επρόκειτο για ενίσχυση συμβατή με τη Συνθήκη, κατά το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, και

επέβαλε στη Γαλλική Δημοκρατία την υποχρέωση να της υποβάλει έκθεση, εντός τριών μηνών από το κλείσιμο των λογαριασμών της χρήσεως του 2008, σχετικά με την πραγματική διάθεση της ενισχύσεως για τη χρηματοδότηση των δαπανών της παρεχόμενης από τη France Télévisions δημόσιας υπηρεσίας (τίτλος «5. Απόφαση» της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

21 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 17 Δεκεμβρίου 2008, οι προσφεύγουσες, Métropole télévision (M6) και Télévision française 1 SA (TF1), άσκησαν τις υπό κρίση προσφυγές.

22 Με δύο διατάξεις του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2009, επετράπη στην Canal + να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της M6, στην υπόθεση T-568/08, και των αιτημάτων της TF1, στην υπόθεση T-573/08.

23 Με τέσσερις διατάξεις του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 2009, επετράπη στη Γαλλική Δημοκρατία και στη France Télévisions να παρέμβουν στις υποθέσεις T-568/08 και T-573/08 προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

24 Με διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2010, οι υπό κρίση υποθέσεις ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

25 Με έγγραφο της 8ης Μαρτίου 2010, η Canal + ενημέρωσε το Γενικό Δικαστήριο για την πρόθεσή της να μην παρέμβει κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Μαρτίου 2010.

26 Στην υπόθεση Τ-568/08, η M6, υποστηριζόμενη στα αιτήματά της —πλην του αιτήματος περί των δικαστικών εξόδων— από την Canal +, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να διατάξει την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

27 Στην υπόθεση Τ-573/08, η TF1, υποστηριζόμενη στα αιτήματά της —πλην του αιτήματος περί των δικαστικών εξόδων— από την Canal +, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να διατάξει την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

28 Σε εκάστη των υποθέσεων Τ-568/08 και Τ-573/08, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία και από τη France Télévisions, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

29 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Μαρτίου 2010, οι προσφεύγουσες παραιτήθηκαν από το τρίτο αίτημά τους, με το οποίο ζητούσαν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, παραίτηση η οποία σημειώθηκε στα πρακτικά της συνεδριάσεως.

Σκεπτικό

30 Η Μ6 προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, πρώτον, από προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της, δεύτερον, από ελλιπή ενημέρωση της Επιτροπής και, τρίτον, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Η TF1 προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, πρώτον, από παράβαση της υποχρεώσεως κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας ενόψει σοβαρών δυσχερειών και δεύτερον, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

31 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει η Μ6, τον οποίο η Επιτροπή αμφισβητεί ως απαράδεκτο κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, επιβάλλεται να γίνει δεκτό ότι πρόκειται περί παραδεκτού λόγου. Συγκεκριμένα, ο πρώτος αυτός λόγος ακυρώσεως πρέπει να νοηθεί σε συνδυασμό με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει η Μ6, με τον οποίο η εν λόγω προσφεύγουσα σκοπεί κατ' ουσίαν, όπως και η TF1 με τον πρώτο της λόγο ακυρώσεως, στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, λόγω της υπάρξεως σοβαρών δυσχερειών οι οποίες επέβαλλαν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

32 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται να προηγηθεί η συνεξέταση του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Μ6, καθώς και η εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η TF1.

Επί του πρώτου και του δευτέρου λόγων ακυρώσεως της M6, εξεταζόμενων από κοινού, και επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως της TF1, οι οποίοι αντλούνται, κατ' ουσίαν, από παράβαση της υποχρεώσεως κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας ενόψει σοβαρών δυσχερειών

Επιχειρήματα των διαδίκων

33 Οι προσφεύγουσες, υποστηριζόμενες από την Canal +, υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει σειρά ανακριβειών και ασαφειών, οι οποίες καταδεικνύουν ότι η Επιτροπή δεν ενημερώθηκε επαρκώς και δεν εξέτασε προσηκόντως τις συγκεκριμένες οικονομικές και νομικές περιστάσεις στις οποίες ανάγεται η μείωση των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να διαπιστώσει την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών οι οποίες επέβαλλαν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

34 Μεταξύ των εν λόγω ανακριβειών και ασαφειών καταλέγονται, πρώτον, οι εκτιμήσεις της Επιτροπής κατά τις οποίες «η αναγγελία της 8ης Ιανουαρίου 2008 και η επιβεβαίωση της καταργήσεως της διαφημίσεως [είχαν] άμεσο αντίκτυπο επί των οικονομικών της France Télévisions» (σημείο 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως), καθώς, κατά τις προσφεύγουσες, η μείωση των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions οφειλόταν στους νέους γενικούς όρους πωλήσεως που αυτή εφάρμοζε —των οποίων η υιοθέτηση αποτελούσε στρατηγικό λάθος του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Η TF1 επισημαίνει ως πρόσθετη αιτία της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions τις επικρατούσες στη γαλλική αγορά πωλήσεως διαφημιστικού χρόνου συνθήκες οι οποίες ίσχυαν ήδη προ της προεδρικής αναγγελίας της 8ης Ιανουαρίου 2008 και τις οποίες η Επιτροπή γνώριζε.

35 Κατά τις προσφεύγουσες, λόγω των πεπλανημένων αυτών εκτιμήσεών της περί της αιτίας της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να διαπιστώσει ότι, στην πραγματικότητα, η μείωση αυτή οφειλόταν σε διαχειριστικό λάθος συνδεόμενο με τη μεταστροφή της εμπορικής πολιτικής της France Télévisions και να οδηγηθεί, ως εκ τούτου, στο συμπέρασμα ότι η επίμαχη εισφορά κεφαλαίου απέκρυπτε, κατ' ουσίαν, ενίσχυση για τη λειτουργία της France Télévisions, ενίσχυση η οποία σκοπούσε στην απαλλαγή της εν λόγω εταιρίας από το κόστος με το οποίο αυτή κανονικά θα επιβαρυνόταν στο πλαίσιο της τρέχουσας διαχειρίσεως ή των συνήθων δραστηριοτήτων της και η οποία θα μπορούσε να επιτραπεί μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις.

36 Δεύτερον, η Επιτροπή δεν ήταν λογικώς σε θέση, άνευ προηγούμενης λεπτομερούς αναλύσεως του κέρδους και των δαπανών, να βεβαιωθεί ότι το έλλειμμα στα διαφημιστικά έσοδα συνεπαγόταν «αλυσιδωτή» αύξηση του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας (προσβαλλόμενη απόφαση, σημείο 46). Συναφώς, οι προσφεύγουσες παραπέμπουν στο σημείο 49, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων.

37 Τρίτον, η διαλαμβανόμενη στο σημείο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως επισήμανση της Επιτροπής, κατά την οποία, «βελτιώνοντας την ταμειακή κατάσταση του ομίλου, η εισφορά θα καθιστούσε δυνατή τη διάθεση των αναγκαίων κονδυλίων για την εκπλήρωση της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας, η ομαλή εκτέλεση της οποίας διακυβεύεται, κατά την εκτίμηση των γαλλικών αρχών» είναι αμφίβολης ορθότητας, καθόσον θα μπορούσε να αμφισβητηθεί το βάσιμο του επιχειρήματος ότι και μόνον η απώλεια, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2008, ποσοστού 37 % επί του 28 % των εσόδων της France Télévisions από τη διαφήμιση δεν μπορούσε να επηρεάσει την οικονομική κατάσταση της εν λόγω επιχειρήσεως σε βαθμό τέτοιο ώστε να διακυβεύεται η ομαλή παροχή της δημόσιας υπηρεσίας το 2008.

38 Τέταρτον, η Επιτροπή (σημείο 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως) επισήμανε ότι οι ανταγωνιστές της France Télévisions «προσάρμοζαν σταδιακώς την εμπορική τους πολιτική προκειμένου να προσελκύσουν διαφημιζομένους, προσφέροντας διαφημιστικό χρόνο και προνομιακές τιμές για το έτος 2009, υπό τον όρο ότι θα τους ανετίθετο ήδη από το 2008 τμήμα του όγκου εργασιών που κατείχε η France Télévisions»,

ενώ, όπως οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, οι ίδιες σε καμία περίπτωση δεν είχαν τροποποιήσει τις εμπορικές τους προσφορές κατά τους όρους που περιγράφονται.

39 Πέμπτον, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τον τελικό προορισμό της κοινοποιηθείσας εισφοράς κεφαλαίου. Συγκεκριμένα, κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι αγνοούσε τον τελικό αυτόν προορισμό, καθώς, όπως η ίδια επισημαίνει, «οι νέοι πόροι που τέθηκαν στη διάθεση της [France Télévisions] θα υπερκάλυπταν κανονικά τις ταμειακές ανάγκες του ομίλου χωρίς να εγγραφούν ως κονδύλια συγκεκριμένων πιστώσεων». Κατά τις προσφεύγουσες, η εν λόγω συμπεριφορά της Επιτροπής δεν δύναται να θεωρηθεί συνάδουσα με την νομότυπη άσκηση των ελεγκτικών εξουσιών που αυτή έχει. Όπως υποστηρίζουν, η Επιτροπή δεν έπρεπε να αρκεσθεί στις διαβεβαιώσεις της Γαλλικής Κυβερνήσεως, αλλά όφειλε να ερευνήσει αν η χορηγούμενη ενίσχυση ανταποκρινόταν πράγματι στις επιταγές της αρχής της αναλογικότητας. Οι ενισχύσεις υπέρ διαφημιστικών εκστρατειών και ερευνών αγοράς, οι οποίες προορίζονται για την εμπορία των προϊόντων της επιχειρήσεως, συνιστούν ενισχύσεις λειτουργίας.

40 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν διέθετε όλα τα αναγκαία για την ορθή εξέταση της κοινοποιηθείσας εισφοράς στοιχεία ούτε βεβαιώθηκε επί της αξιοπιστίας των κοινοποιηθεισών πληροφοριών περί των αιτιών της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions, με αποτέλεσμα να αγνοήσει την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών εκτιμήσεως οι οποίες επέτασσαν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

41 Τέλος, κατά τις προσφεύγουσες, το γεγονός ότι η εκτίμηση της ενισχύσεως και του συμβατού με την κοινή αγορά χαρακτήρα της διήρκησε μόνον τρεις εβδομάδες, διάρκεια ασυνήθιστα σύντομη, και ότι η Επιτροπή επικοινώνησε με τις γαλλικές αρχές μόνο μία φορά εγείρει την υπόνοια ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο επιχείρησε να εκμεταλλευθεί την περιορισμένη διαφάνεια της προκαταρκτικής διαδικασίας προκειμένου να υπερκεράσει ταχέως ή να παρακάμψει τις σημαντικές δυσχέρειες που δικαιολογούσαν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας. Παραλείποντας να διαβουλευθεί με τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως.

42 Στο επιχείρημα της Επιτροπής ότι η διαλαμβανόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση εκτίμηση του μεγέθους της μειώσεως των εσόδων και της αυξήσεως του κόστους του προγράμματος δεν αμφισβητήθηκε η TF1 αντιτείνει ότι μια τέτοια αμφισβήτηση θα ήταν απαράδεκτη, καθώς, ούσα σχετική με την εκτίμηση του συμβατού της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως με την κοινή αγορά, θα υπερέβαινε τα όρια του αντικειμένου της προσφυγής της, το οποίο περιορίζεται στην προάσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων της. Κατά την TF1, κύριος σκοπός της προσφυγής δεν είναι να αμφισβητηθούν οι εκτιμήσεις στις οποίες καταλήγει η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά να καταδειχθεί ότι τα στοιχεία επί των οποίων αυτές βασίσθηκαν είναι ανακριβή και έγιναν δεκτά αβασάνιστα και άνευ επαληθεύσεως, με αποτέλεσμα η εξέταση στην οποία προέβη η Επιτροπή να είναι ανεπαρκής και ελλιπής.

43 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία και από τη France Télévisions, αποκρούει τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

44 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται σε ανακριβή στοιχεία και ελλιπείς πληροφορίες, η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο εν λόγω ισχυρισμός θα μπορούσε να ευδοκιμήσει μόνον αν, πράγματι, η προσβαλλόμενη απόφαση ενείχε τέτοιες ανακρίβειες ή βασιζόταν σε ελλιπείς πληροφορίες, αν η Επιτροπή δεν μπορούσε να παραβλέψει αυτές τις ανακρίβειες ή ελλείψεις και, τέλος, αν οι πλημμέλειες αυτές επιδρούσαν καθοριστικώς στην εκτίμηση του συμβατού με την κοινή αγορά χαρακτήρα της ενισχύσεως.

45 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τη φερόμενη ανακρίβεια των στοιχείων της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορούν την αιτία της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions, κατά την Επιτροπή, καθοριστικό προς δικαιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως στοιχείο δεν είναι η αιτία ή οι αιτίες αυτής της μειώσεως, αλλά το μέγεθος αυτής καθώς και η αύξηση του συμπληρωματικού κόστους προγράμματος.

46 Κατά την Επιτροπή, ούτε το μέγεθος της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων ούτε η αύξηση του συμπληρωματικού κόστους προγράμματος που σημειώθηκαν στη France Télévisions κατά το έτος 2008 αμφισβητούνται από τις προσφεύγουσες, οι οποίες δεν προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να διατηρεί αμφιβολίες επί των σημείων αυτών.

47 Κατά την Επιτροπή, τα στοιχεία επί των οποίων εστιάζουν οι αιτιάσεις των προσφευγουσών καταλαμβάνουν, στην πραγματικότητα, δευτερεύουσα θέση στην οικονομία της συλλογιστικής της, η οποία, όπως προκύπτει από το σημείο 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, βασίζεται κυρίως στο επιμέρους συμπέρασμα του σημείου 10 της εν λόγω αποφάσεως, το οποίο οι προσφεύγουσες ουδόλως αμφισβητούν. Επιπροσθέτως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η θεώρηση στην οποία προβαίνουν οι προσφεύγουσες βασίζεται σε απομόνωση των στοιχείων αυτών, τα οποία, αντιθέτως, πρέπει να εκτιμώνται σε συνδυασμό με άλλα τμήματα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

48 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν δέχθηκε ότι η μείωση των διαφημιστικών εσόδων οφειλόταν αποκλειστικώς στην αναγγελία της 8ης Ιανουαρίου 2008 ούτε απέκλεισε το ενδεχόμενο να είναι άλλες οι αιτίες αυτής της μειώσεως. Δεν δύναται, εντούτοις, να αμφισβητηθεί ότι η εν λόγω αναγγελία ηδύνατο να στρέψει τους διαφημιζομένους σε ανταγωνίστριες εταιρίες. Η Επιτροπή προσθέτει, όλως επικουρικώς, ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών δεν αποδεικνύουν ότι η μείωση των διαφημιστικών εσόδων αναγόταν αποκλειστικώς σε αιτίες άσχετες προς την εν λόγω αναγγελία.

49 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, όπως προκύπτει από τις παραπομπές της προσβαλλομένης αποφάσεως στις αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2003 και της 20ής Απριλίου 2005, η ίδια, εν αντιθέσει προς τον ισχυρισμό της TF1, δεν παρέλειψε να προβεί σε σφαιρική θεώρηση των διαβιβασθέντων σε αυτήν στοιχείων.

50 Το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η πλήρης ενημέρωση της Επιτροπής επί των αιτιών της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων ήταν αναγκαία προκειμένου να μη χορηγηθεί ενίσχυση λειτουργίας για την κάλυψη των διαχειριστικών λαθών κατά την άσκηση της διαφημιστικής δραστηριότητας της France Télévisions ή, ότι ως κύρωση

για τα λάθη αυτά έπρεπε να αποκλειστεί η παροχή εναλλακτικών μέσων προς αναπλήρωση των διαφημιστικών εσόδων, τα οποία ήταν αναγκαία για τη δημόσια υπηρεσία, βασίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλομένης αποφάσεως και της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ επιτρέπει την αντιστάθμιση του κόστους λειτουργίας της δημόσιας υπηρεσίας και ότι η ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων ορίζει ότι η Επιτροπή οφείλει να βεβαιώνεται, όπως και έπραξε εν προκειμένω, ότι η δημόσια χρηματοδότηση είναι ανάλογη προς το κόστος αυτό, αποτρέποντας την υπεραντιστάθμισή του. Η ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων δεν περιορίζει τη δυνατότητα χορηγήσεως κρατικής ενισχύσεως στις επιχειρήσεις που λειτουργούν υπό χρηστή διαχείριση. Ακόμη και όταν η ανάγκη χρηματοδοτήσεως της δημόσιας υπηρεσίας πηγάζει από διαχειριστικά λάθη, είναι δυνατή η χορήγηση κρατικής ενισχύσεως, εφόσον δεν επέρχεται υπεραντιστάθμιση του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας και εφόσον τηρούνται και οι λοιποί όροι που επιβάλλει η ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν είχε λόγο να θεωρεί ότι τα στοιχεία τα οποία είχε στη διάθεσή της ήταν ανεπαρκή για την εκτίμηση του συμβατού με την κοινή αγορά χαρακτήρα της κρατικής ενισχύσεως.

51 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα ότι η ίδια δεν ήταν λογικώς σε θέση να βεβαιωθεί, άνευ προηγούμενης λεπτομερούς αναλύσεως του κέρδους και των δαπανών, ότι το έλλειμμα των διαφημιστικών εσόδων αύξανε «αλυσιδωτά» και αναλογικά το καθαρό κόστος της δημόσιας υπηρεσίας (προσβαλλόμενη απόφαση, σημείο 46), η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, βραχυπρόθεσμα, η πορεία του καθαρού κέρδους από τις εμπορικές δραστηριότητες της France Télévisions τελούσε σε άμεση συνάρτηση με την πορεία των διαφημιστικών εσόδων της, ενώ κανένα στοιχείο δεν δικαιολογούσε τον συλλογισμό ότι το κόστος των εμπορικών δραστηριοτήτων της ηδύνατο να παρουσιάσει αισθητές διακυμάνσεις κατά το εξεταζόμενο με την προσβαλλόμενη απόφαση διάστημα του 2008. Επομένως, το συμπέρασμα ότι η μείωση των εμπορικών εσόδων ήταν φύσεως τέτοιας ώστε να συνεπιφέρει αντίστοιχη μείωση του καθαρού κέρδους των εμπορικών δραστηριοτήτων και «αλυσιδωτ[ή]» αύξηση του καθαρού κέρδους των δραστηριοτήτων δημόσιας υπηρεσίας είναι ακριβές. Συνεπώς, η Επιτροπή ορθώς προσδιόρισε, στο πλαίσιο κατά προβολήν εκτιμήσεως, το εν λόγω κόστος και τις δαπάνες, υπό την επιφύλαξη μιας εκ των υστέρων εκτιμήσεως, όπως βεβαιώνεται με το σημείο 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

52 Όσον αφορά, τρίτον, τη φερόμενη ως ανακριβή διαπίστωση ότι η εισφορά κεφαλαίου ήταν απαραίτητη προκειμένου να μπορέσει η France Télévisions να διαθέσει τα κονδύλια που ήταν αναγκαία για την εκπλήρωση της αποστολής της παροχής δημόσιας υπηρεσίας, η ομαλή εκτέλεση της οποίας είχε, κατά τις γαλλικές αρχές, καταστεί αμφίβολη, η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν αμφισβητείται ούτε ότι η εκτιμώμενη μείωση των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions για το 2008 ανερχόταν σε ποσοστό ίσο περίπου με το 5 % του κύκλου εργασιών της ούτε ότι το κόστος του προγράμματος της France Télévisions είχε αυξηθεί λόγω της απουσίας διαφημίσεων.

53 Κατά την Επιτροπή, η μείωση αυτή των εσόδων και το νέο κόστος προγράμματος θα οδηγούσαν «αλυσιδωτά» στην αύξηση του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας κατά ποσό μεγαλύτερο των 300 εκατομμυρίων ευρώ, συνεπώς κατά ποσό πολύ υψηλότερο της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως, εάν η τάση που είχε παρατηρηθεί κατά το πρώτο εξάμηνο συνεχιζόταν.

54 Μια τέτοια κατάσταση ήταν καταφανώς προβληματική, καθώς, λαμβανομένων υπόψη των δεσμεύσεων της Γαλλικής Δημοκρατίας περί της αποτροπής της υπεραντισταθμίσεως, μέσω των εισφορών κεφαλαίου, του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας, από όλα τα στοιχεία προέκυπτε ότι η France Télévisions δεν ήταν σε θέση, χρησιμοποιώντας αποκλειστικώς τα μέσα που της είχε παράσχει το κράτος και άνευ της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως, να αντεπεξέλθει στην αύξηση του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας. Κατά την Επιτροπή, υπό τις συνθήκες αυτές, η TF1 δεν δύναται να προβάλλει, άνευ οιουδήποτε ερείσματος, τον ισχυρισμό ότι η κατάσταση αυτή δεν ηδύνατο να επηρεάσει την οικονομική κατάσταση της σε βαθμό τέτοιο ώστε να διακυβεύεται η ομαλή παροχή της δημόσιας υπηρεσίας κατά το 2008.

55 Όσον αφορά, τέταρτον, τη φερόμενη ως ανακριβή εκτίμηση ότι οι ανταγωνιστές της France Télévisions προσάρμοζαν σταδιακώς την εμπορική τους πολιτική προκειμένου να προσελκύσουν διαφημιζομένους, προσφέροντας προνομιακές τιμές για το έτος 2009 υπό τον όρο ότι θα τους ανετίθετο ήδη από το 2008 τμήμα του όγκου εργασιών που κατείχε η France Télévisions, η Επιτροπή επισημαίνει ότι είχε ενημερωθεί για αυτή τη συμπεριφορά από τους συμβούλους ανταγωνίστριας εταιρίας στο

πλαίσιο συσκέψεως που είχε λάβει χώρα την 29η Μαΐου 2008, ήτοι προ της κοινοποιήσεως του επίμαχου σχεδίου ενισχύσεως.

56 Η συμπεριφορά αυτή, η οποία θα έπρεπε βάσει της «κοινής λογικής» να θεωρείται αναμενόμενη και για την οποία η Επιτροπή ήταν, εν πάση περιπτώσει ενημερωμένη, δεν αποτελούσε παρά ένα παρεπόμενο και εκ του περισσού συμπεριληφθέν στην αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως στοιχείο. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, οι διαπιστώσεις περί του μεγέθους της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων θα εξακολουθούσαν να ισχύουν ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία δεν αποδεικνύετο πλήρως ότι οι ανταγωνιστές της France Télévisions προσάρμοζαν τις προσφορές τους ώστε να καταλάβουν τα μερίδια της αγοράς που κατείχε η εν λόγω εταιρία. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν είναι, συνεπώς, αναγκαία η υποβολή αυτής της πληροφορίας στη βάσανο της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και ότι, εφόσον το επιχείρημα της M6 επί του σημείου αυτού δεν αφορά ουσιώδες στοιχείο της συλλογιστικής της, δεν δύναται να οδηγήσει σε ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

57 Όσον αφορά, πέμπτον, το επιχείρημα περί ελλιπούς ενημερώσεως σχετικά με τον προορισμό της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως, πλημμέλειας η οποία ενείχε, κατά τις προσφεύγουσες, τον κίνδυνο χορηγήσεως ενισχύσεως για τη λειτουργία δραστηριοτήτων που δεν άπτονταν της δημόσιας υπηρεσίας, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι όχι μόνον το ύψος της εν λόγω εισφοράς κεφαλαίου (150 εκατομμύρια ευρώ) ήταν πολύ χαμηλότερο του μεγέθους της εκτιμώμενης μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων και της αυξήσεως του κόστους προγράμματος για το 2008 (300 εκατομμύρια ευρώ), αλλά ότι, επιπλέον, η Γαλλική Δημοκρατία είχε θεσπίσει, συμφώνως προς τις δεσμεύσεις της, διατάξεις προκειμένου να αποτραπεί οιαδήποτε υπεραντιστάθμιση, με δημόσιους πόρους, του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας. Τέλος, η εξετασθείσα ενίσχυση δεν αποτελούσε ενίσχυση υπέρ διαφημιστικών εκστρατειών και ερευνών αγοράς, αλλά ενίσχυση προοριζόμενη για την αντιστάθμιση του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας.

58 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τα επιχειρήματα των προσφευγουσών που βασίζονται στη διάρκεια και τις συνθήκες της προκαταρκτικής διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η βραχεία διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας δεν δύναται να συνιστά αυτή καθ' εαυτήν ένδειξη περί της υπάρξεως σοβαρών δυσχερειών, αλλά μάλλον

σημείο της ομαλής διεξαγωγής της εν λόγω διαδικασίας, η οποία είναι εκ φύσεως σύντομη. Το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 659/1999 δεν απαγορεύει στην Επιτροπή να αποφαίνεται εντός διαστήματος βραχύτερου των δύο μηνών.

59 Επιπροσθέτως, η Επιτροπή επισημαίνει ότι είχε ενημερωθεί για τα σχεδιαζόμενα μέτρα ήδη προ της κοινοποιήσεως της 11ης Ιουνίου 2008, καθώς ο Τύπος είχε σχολιάσει τα σχέδια της Γαλλικής Κυβερνήσεως κατά το πρώτο εξάμηνο του 2008, ενώ οι γαλλικές αρχές είχαν πραγματοποιήσει άτυπες επαφές με την ίδια τον Μάιο του 2008. Επομένως, η Επιτροπή γνώριζε επαρκώς το πλαίσιο της χρηματοδοτήσεως της France Télévisions, λαμβανομένων υπόψη και των προγενέστερων αποφάσεών της επί της χρηματοδοτήσεως του συγκεκριμένου δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Η εξέταση του μέτρου διήρκεσε στην πράξη περισσότερο από επτά εβδομάδες, οι πέντε εκ των οποίων κατόπιν της κοινοποιήσεως, γεγονός καθ' όλα νομότυπο. Τέλος, επρόκειτο για μέτρο αρκετά απλό, του οποίου η εξέταση δεν θα μπορούσε να χαρακτηρισθεί σύνθετη.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

60 Κατά πάγια νομολογία, η επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ καθίσταται αναγκαία όταν η Επιτροπή αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέρειες κατά την αξιολόγηση ενισχύσεως ως συμβατής ή μη με την κοινή αγορά. Συνεπώς, η Επιτροπή μπορεί να περιορισθεί στην προκαταρκτική έρευνα του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ και να λάβει ευνοϊκή απόφαση επί συγκεκριμένης ενισχύσεως, μόνον εφόσον είναι σε θέση να βεβαιωθεί, κατόπιν μιας πρώτης εξετάσεως, ότι η εν λόγω ενίσχυση είναι συμβατή με την κοινή αγορά. Αντιθέτως, αν, από την πρώτη αυτή εξέταση, η Επιτροπή σχηματίσει αντίθετη γνώμη ή δεν είναι σε θέση να υπερκεράσει όλες τις δυσχέρειες που ανέκυψαν κατά την εκτίμηση του συμβατού με την κοινή αγορά χαρακτήρα της εν λόγω ενισχύσεως, οφείλει να συγκεντρώσει όλες τις αναγκαίες γνώμες και να κινήσει προς τούτο τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1984, 84/82,

Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1451, σκέψη 13· της 19ης Μαΐου 1993, C-198/91, Cook κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2487, σκέψη 29· της 15ης Ιουνίου 1993, C-225/91, Matra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3203, σκέψη 33, και της 2ας Απριλίου 2009, C-431/07 P, Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-2665, σκέψη 61· βλ., επίσης, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, Τ-49/93, SIDE κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2501, σκέψη 58).

61 Η έννοια των σοβαρών δυσχερειών έχει αντικειμενικό χαρακτήρα. Η ύπαρξη των δυσχερειών αυτών πρέπει να αναζητείται τόσο στις συνθήκες εκδόσεως της προσβαλλόμενης πράξεως όσο και στο περιεχόμενό της, κατά τρόπο αντικειμενικό, δια αντιπαραβολής των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως με στοιχεία τα οποία είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή όταν αποφάνθηκε επί του συμβατού των επίδικων ενισχύσεων με την κοινή αγορά (προμνησθείσες με τη σκέψη 60 αποφάσεις Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής, σκέψη 63, και SIDE κατά Επιτροπής, σκέψη 60). Εξ αυτού συνάγεται ότι ο έλεγχος νομιμότητας που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο επί της υπάρξεως σοβαρών δυσχερειών, υπερβαίνει, εκ φύσεως, την αναζήτηση του πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2001, Τ-73/98, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-867, σκέψη 47· βλ., συναφώς, προμνησθείσες με τη σκέψη 60 αποφάσεις Cook κατά Επιτροπής, σκέψεις 31 έως 38, και Matra κατά Επιτροπής, σκέψεις 34 έως 39· προμνησθείσα με τη σκέψη 60 απόφαση του Πρωτοδικείου SIDE κατά Επιτροπής, σκέψεις 60 έως 75, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, Τ-11/95, BP Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3235, σκέψεις 164 έως 200).

62 Επιβάλλεται, εξάλλου, η υπόμνηση ότι κρατικό μέτρο χρηματοδοτήσεως δημόσιας υπηρεσίας το οποίο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ δύναται να κριθεί συμβατό με την κοινή αγορά αν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής της παρεκκλίσεως του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ.

63 Με το σημείο 57 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων η Επιτροπή επισήμανε, σε σχέση με το κριτήριο αναλογικότητας της δημόσιας χρηματοδοτήσεως για την κάλυψη αναγκών της δημόσιας υπηρεσίας, ότι, «προκειμένου να [τηρείται το κριτήριο αυτό], είναι απαραίτητο οι κρατικές ενισχύσεις να μην υπερβαίνουν το καθαρό συμπληρωματικό κόστος λόγω της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των άλλων άμεσων και έμμεσων εσόδων». Η Επιτροπή προσέθεσε ότι «[γ]ια τον λόγο αυτό, τα καθαρά κέρδη που απορρέουν για τις δραστηριότητες μη δημόσιας υπηρεσίας από τις δραστηριότητες δημόσιας υπηρεσίας θα λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση της αναλογικότητας της ενίσχυσης».

64 Εν προκειμένω, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η κοινοποιηθείσα από τη Γαλλική Δημοκρατία εισφορά κεφαλαίου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ «δεν ηδύνατο να υπερβεί τις διακυμάνσεις του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας οι οποίες θα προέκυπταν από την πορεία των διαφημιστικών εσόδων κατά το έτος 2008 και από την ανάγκη συμπληρώσεως του προγράμματος» (σημείο 47 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

65 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ορθώς η Επιτροπή οδηγήθηκε σε αυτό το συμπέρασμα, εκ του οποίου συνήγαγε ότι δεν υφίσταντο σοβαρές δυσχέρειες ως προς το συμβατό, κατά το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, του επίμαχου μέτρου με την κοινή αγορά, δυνάμενες να δικαιολογήσουν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ.

66 Συγκεκριμένα, πρέπει να επισημανθεί ότι το ποσό του επίμαχου μέτρου, ήτοι της εισφοράς κεφαλαίου, είναι κατά πολύ χαμηλότερο του συνολικού εκτιμώμενου πρόσθετου καθαρού κόστους όπως αυτό προκύπτει από τα αριθμητικά στοιχεία του σημείου 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία αποσιωπήθηκαν στο κείμενο της αποφάσεως υπό τη δημοσιοποιηθείσα μορφή του.

67 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με τα δικόγραφά τους, οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν κανέναν ισχυρισμό περί αμφισβητήσεως του εκτιμώμενου ύψους του πρόσθετου καθαρού κόστους και δεν διατύπωσαν αίτημα περί προσκομίσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, για τις ανάγκες μιας τέτοιας αμφισβητήσεως, της εμπιστευτικής εκδοχής της προσβαλλομένης αποφάσεως.

68 Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν καν το γεγονός —το οποίο προκύπτει, εξάλλου, από την προσβαλλόμενη απόφαση όπως αυτή δημοσιοποιήθηκε— ότι το εκτιμώμενο ύψος της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων για το 2008 και των δαπανών συμπληρώσεως του προγράμματος υπερέβαινε, εν πάση περιπτώσει, τα 150 εκατομμύρια ευρώ.

69 Με τα υπομνήματά της αντικρούσεως, η Επιτροπή, η οποία τόνισε ρητώς τη μη αμφισβήτηση, εκ μέρους των προσφευγουσών, των ανωτέρω στοιχείων, επισήμανε ότι το εκτιμώμενο ύψος, αφενός, της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων και, αφετέρου, του κόστους του προγράμματος, όπως αυτό προέκυπτε από τα στοιχεία του σημείου 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία αποσιωπήθηκαν στο κείμενο της αποφάσεως υπό τη δημοσιοποιηθείσα μορφή της, υπερέβαινε τα 300 εκατομμύρια ευρώ.

70 Με τα υπομνήματά τους απαντήσεως, οι προσφεύγουσες ουδόλως αμφισβήτησαν το ποσό των 300 εκατομμυρίων ευρώ.

71 Αντιθέτως, η TF1 αναγνώρισε ρητώς τη μη αμφισβήτηση του εν λόγω ποσού, υποστηρίζοντας ότι μια τέτοια αμφισβήτηση, βάλλουσα κατά του συμβατού της ενισχύσεως, θα ήταν απαράδεκτη στο πλαίσιο προσφυγής, όπως η υπό κρίση, η οποία σκοπεί αποκλειστικώς στην προάσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων της (βλ., ανωτέρω, σκέψη 42).

72 Επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση ότι, εν αντιθέσει προς τον ισχυρισμό της TF1, το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής ουδόλως την εμπόδιζε να αμφισβητήσει, εφόσον η ίδια το επιθυμούσε, το ύψος του εκτιμώμενου από την Επιτροπή πρόσθετου καθαρού κόστους για το 2008. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, το γεγονός

ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται, στην περίπτωση σοβαρής δυσχέρειας και λαμβανομένης υπόψη της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Επιτροπής όσον αφορά την εκτίμηση του συμβατού με την κοινή αγορά χαρακτήρα των κρατικών ενισχύσεων, να αντικαταστήσει την εκτίμηση της Επιτροπής με τη δική του ουδόλως θίγει το δικαίωμα των ενδιαφερόμενων μερών να προβάλλουν, προς στήριξη προσφυγής ακυρώσεως σκοπούσας στην προάσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους, επιχειρήματα αμφισβητούντα το συμβατό της ενισχύσεως, τα οποία το Γενικό Δικαστήριο οφείλει, στην περίπτωση αυτή, να εξετάζει σε σχέση με την ύπαρξη σοβαρής δυσχέρειας (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 13ης Ιανουαρίου 2004, T-158/99, Thermenhotel Stoiser Franz κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-1, σκέψη 91· της 4ης Ιουλίου 2007, T-475/04, Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-2097, σκέψη 93· της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, T-375/03, Fachvereinigung Mineralfaserindustrie κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 67, και της 12ης Φεβρουαρίου 2008, T-289/03, BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-81, σκέψη 333).

73 Συνεπώς και εν αντιθέσει προς τον ισχυρισμό της, η TF1 είχε τη δυνατότητα να αμφισβητήσει, εφόσον το επιθυμούσε, κατά τρόπο απολύτως παραδεκτό το ποσό της αυξήσεως του καθαρού κόστους όπως αυτό εκτιμάται με την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής και μνημονεύεται ρητώς με το υπόμνημά της αντικρούσεως.

74 Η M6, από την πλευρά της, δεν εναντιώθηκε, με το υπόμνημά της απαντήσεως, στη διαπίστωση στην οποία προβαίνει η Επιτροπή με το υπόμνημά της αντικρούσεως, περί της μη αμφισβητήσεως, εκ μέρους της M6, του ύψους της αυξήσεως του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας, όπως αυτό εκτιμάται με την προσβαλλόμενη απόφαση.

75 Η M6 ισχυρίσθηκε μόλις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι ο λόγος για τον οποίο δεν αμφισβήτησε, με το δικόγραφο της προσφυγής, την εκτίμηση της Επιτροπής είναι ότι απλούστατα δεν γνώριζε τα επίμαχα ποσά, τα οποία και πληροφορήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η M6 υποστηρίζει εν ολίγοις ότι, καθώς το δημοσιοποιηθέν κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν μνημόνευε τα εν λόγω ποσά, η ίδια δεν ήταν σε θέση όχι μόνο να τα αμφισβητήσει, αλλά ούτε καν να

προβάλει τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή όφειλε να διατηρεί σοβαρές αμφιβολίες επί του σημείου αυτού.

76 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά, εντούτοις, ότι ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι συνιστά όψιμο ισχυρισμό, που, κατά το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, προβάλλεται απαραδέκτως, το συγκεκριμένο επιχείρημα είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμο.

77 Πράγματι, η M6 μπορούσε ανεμπόδιστα αν, όπως ισχυρίζεται, είχε την πρόθεση να θεμελιώσει την προσφυγή της ακυρώσεως επί της αμφισβητήσεως του ύψους του πρόσθετου καθαρού κόστους, όπως αυτό υπολογίζεται με την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, να αμφισβητήσει, το πρώτον, με το δικόγραφο της προσφυγής, υποβάλλοντας ταυτοχρόνως —στην περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή δεν της είχε ήδη κοινοποιήσει το κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στην εμπιστευτική εκδοχή του— αίτηση λήψεως μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας ή διεξαγωγής αποδείξεων για την προσκόμιση, εκ μέρους της Επιτροπής, της προσβαλλομένης αποφάσεως στην εν λόγω εμπιστευτική εκδοχή της. Εξάλλου, η M6 μπορούσε ανεμπόδιστα να υποστηρίξει, a minima, ότι το ποσό της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων και της αυξήσεως του κόστους του προγράμματος ήταν κατώτερο του ποσού των 150 εκατομμυρίων ευρώ της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως ή, τουλάχιστον, ότι η Επιτροπή όφειλε να διατηρεί συναφώς σοβαρές επιφυλάξεις.

78 Ωστόσο, τόσο η M6 όσο, άλλωστε, και η TF1 δεν προέβαλαν σχετικό ισχυρισμό ούτε υπέβαλαν αντίστοιχο αίτημα.

79 Συνεπώς, αντιμέτωπη με τις συνέπειες της μη αμφισβητήσεως, εκ μέρους της, της εκτιμήσεως περί της αυξήσεως του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας, η M6 ματαίως επιχείρησε να αιτιολογήσει, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, την επιλογή της, επικαλούμενη περιστάσεις οι οποίες ουδόλως δικαιολογούν την εν λόγω επιλογή και τις οποίες —αν το επιθυμούσε— θα μπορούσε κάλλιστα να υπερκεράσει.

80 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ούτε η TF1 ούτε η M6 αμφισβητούν, με τα δικόγραφα των προσφυγών τους, το εκτιμώμενο ύψος του πρόσθετου καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας για το έτος 2008, ενώ κανένα νομικό ή πραγματικό κώλυμα δεν στερούσε από τις εν λόγω διαδίκους τη δυνατότητα να προβούν, αν το επιθυμούσαν, σε μια τέτοια αμφισβήτηση.

81 Πέραν των ανωτέρω διαπιστώσεων οι οποίες κρίνονται αποχρώσες, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να επισημάνει ότι οι προσφεύγουσες είχαν στη διάθεσή τους, ήδη προ της ασκήσεως των προσφυγών τους, τα στοιχεία που κατεδείκνυαν το μέγεθος της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions για το έτος 2008. Το γεγονός αυτό εξηγεί αρκούντως ικανοποιητικώς ότι οι προσφεύγουσες δεν επεδίωξαν να αμφισβητήσουν την εκτίμηση της Επιτροπής περί του ύψους της αυξήσεως του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας, αλλά επικέντρωσαν τις αιτιάσεις τους σε άλλα σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως.

82 Συγκεκριμένα, ήταν, ήδη κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, παγκοίνως γνωστό ότι τα διαφημιστικά έσοδα της France Télévisions παρουσίαζαν ιδιαιτέρως σημαντική μείωση το 2008. Τα δημοσιευθέντα στον Τύπο της εποχής άρθρα που οι M6 και TF1 προσκομίζουν σε παράρτημα των δικογράφων τους κάνουν, συγκεκριμένα, λόγο για μια ιδιαιτέρως σημαντική πτώση των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions.

83 Εξάλλου, πέραν ακόμη και των πληροφοριών που αντλούνται από τον Τύπο, κατά τον χρόνο ασκήσεως των προσφυγών τους, τον Δεκέμβριο του 2008, οι M6 και TF1 είχαν στη διάθεσή τους και άλλα στοιχεία που κατεδείκνυαν το μέγεθος της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων.

84 Όπως προέκυπτε από έκθεση την οποία εκπόνησε το 2008 γραφείο συμβούλων για λογαριασμό ενώσεως ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών —ιδρυθείσας από τις M6, την Canal + και την TF1— και την οποία προσκομίζει η TF1 σε παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής της, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2008, οι διαφημιστικές επενδύσεις στη France Télévisions είχαν μειωθεί κατά 37 %.

85 Η M6 και η TF1, καθώς και η Canal +, αναφέρονται άλλωστε με τα υπομνήματά τους στην επισημανθείσα με την προαναφερθείσα έκθεση μείωση των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions κατά ποσοστό 37 % εντός του πρώτου εξαμήνου του 2008.

86 Επιπροσθέτως, με την ίδια έκθεση επισημαίνεται ότι τα ετήσια διαφημιστικά έσοδα από τις εθνικής εμβέλειας μεταδόσεις των σταθμών France 2, France 3 και France 5, τα οποία ανέρχονταν σε 638 εκατομμύρια ευρώ για το 2007, θα μειώνονταν σε 510 εκατομμύρια ευρώ κατά το 2008, ήτοι θα σημείωναν ετήσια πτώση της τάξεως του 20 % (128 εκατομμυρίων ευρώ).

87 Ανεξαρτήτως των ανωτέρω συλλογισμών περί των στοιχείων που είχαν στη διάθεσή τους οι προσφεύγουσες κατά την άσκηση των προσφυγών τους, γεγονός είναι ότι, όπως επισημαίνεται εν είδει συμπεράσματος με τη σκέψη 80 της παρούσας αποφάσεως, το ποσό της αυξήσεως του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας για το 2008 (300 εκατομμύρια ευρώ) δεν αποτελεί αντικείμενο ιδιαίτερης αμφισβητήσεως εκ μέρους των προσφευγουσών, τούτο δε άνευ εύλογης αιτίας.

88 Δεύτερον, εσφαλμένα οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν (βλ., ανωτέρω, σκέψη 36), στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας τους με την οποία επιχειρούν να καταδείξουν την ανεπάρκεια των πληροφοριών που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή και της πλημμελούς εξετάσεως στην οποία αυτή προέβη, ότι η καθής δεν ήταν σε θέση, άνευ προηγούμενης λεπτομερούς αναλύσεως των δαπανών και των κερδών, να καταλήξει στο συμπέρασμα, όπως πράττει με το σημείο 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το έλλειμμα των διαφημιστικών εσόδων αύξανε «αλυσιδωτά» το καθαρό κόστος της δημόσιας υπηρεσίας. Προς στήριξη της συγκεκριμένης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες παραπέμπουν στο σημείο 49, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων.

89 Το σημείο 49, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων ορίζει ότι «[μ]όνο βάσει της κατάλληλης στάθμισης του κόστους και των εσόδων μπορεί να καθορισθεί αν η δημόσια χρηματοδότηση περιορίζεται πραγματικά στο κόστος της ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας και είναι συνεπώς αποδεκτή βάσει

του άρθρου 86, παράγραφος 2, [ΕΚ]». Το εδάφιο υπογραμμίζει την αναγκαιότητα επιδείξεως προσοχής ώστε, κατά τον προσδιορισμό του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας, να μη συνυπολογίζονται ως καθαρό κόστος δημόσιας υπηρεσίας οι δαπάνες που δεν σχετίζονται με την εν λόγω υπηρεσία, καθώς και να μην παραλείπεται η αφαίρεση από το ακαθάριστο κόστος δημόσιας υπηρεσίας των κερδών που η εν λόγω υπηρεσία αποφέρει άμεσα ή έμμεσα.

90 Η Επιτροπή, αποφαινόμενη, με το σημείο 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «[η] μείωση των διαφημιστικών εσόδων σε [...] εκατομμύρια ευρώ δύναται να συνεπιφέρει σημαντική μείωση του καθαρού κέρδους από τις εμπορικές δραστηριότητες», διατύπωσε, λακωνικώς πλην σαφώς, τη θέση ότι η εκτιμώμενη μείωση των διαφημιστικών εσόδων κατά το 2008 θα συνοδευόταν από μείωση του συναφούς εμπορικού κόστους ανίκανη να αποτρέψει τη σχέση αναλογίας μεταξύ της μειώσεως των εν λόγω εσόδων και της μειώσεως του καθαρού κέρδους των εμπορικών δραστηριοτήτων και, συνεπώς, μεταξύ της μειώσεως των εσόδων και της αυξήσεως του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας.

91 Εν αντιθέσει προς την άποψη των προσφευγουσών, όπως αυτή προκύπτει από την παραπομπή στην οποία προβαίνουν, στο πλαίσιο της αιτιάσεώς τους, στο σημείο 49 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, η Επιτροπή δεν θεώρησε τις δαπάνες για την πραγματοποίηση διαφημιστικών εσόδων ως κόστος δημόσιας υπηρεσίας ούτε έκρινε ότι τα κέρδη από την πώληση, εκ μέρους της France Télévisions, διαφημιστικού χρόνου δεν συνδέονταν με τη δημόσια υπηρεσία.

92 Επιπλέον, μολονότι η Επιτροπή δεν παρέσχε, με το σημείο 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενδείξεις περί των στοιχείων που την οδήγησαν στη λήψη της αποφάσεώς της, γεγονός παραμένει ότι τα στοιχεία αυτά εντοπίζονται σε άλλα σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως και ότι εξ αυτών προκύπτει ότι η Επιτροπή βασίμως έκρινε ότι δεν ανεμένετο ευλόγως σημαντική μείωση του εμπορικού κόστους κατά το 2008.

93 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, αφού επισήμανε ότι «ο όμιλος [France Télévisions] είχε επιτύχει καθαρή θετική απόδοση κατά τα έτη 2003-2007» (σημείο 8 της προσβαλλομένης αποφάσεως), διαπίστωσε, κατ' ουσίαν, δραματική μείωση των καθαρών εσόδων από εμπορικές δραστηριότητες από την αρχή του έτους 2008. Η Επιτροπή διαπίστωσε, ως εκ τούτου, ότι η μείωση των διαφημιστικών εσόδων «επιδείνωσε την ταμειακή κατάσταση, με αποτέλεσμα, κατά το 2008, το ισοζύγιο να καταστεί σταδιακώς παθητικό» (σημείο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το εν λόγω θεσμικό όργανο επισήμανε ότι αν η πτώση αυτή «συνεχισθεί καθ' όλο το έτος 2008, η France Télévisions εκτιμά ότι θα οδηγηθεί σε [...] καθαρή αρνητική απόδοση [...] για το 2008, εκτίμηση την οποία συμμερίζονται και οι γαλλικές αρχές» (σημείο 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Επιπροσθέτως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση σκοπούσε στην αντιρρόπηση μιας «αιφνίδιας και απρόοπτης μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων, όπως προκύπτει από τον προσωρινό προϋπολογισμό της France Télévisions για το 2008, ο οποίος καταρτίσθηκε βάσει εκτιμήσεων που ουδόλως ελάμβαναν υπόψη τη μείωση αυτή» (σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

94 Από τις ανωτέρω διαπιστώσεις της Επιτροπής, στις οποίες αυτή προέβη τον Ιούλιο του 2008 βάσει των δεδομένων που είχε στη διάθεσή της κατά τον χρόνο εκείνο, προκύπτει ότι η μείωση που παρουσίαζαν τα διαφημιστικά έσοδα της France Télévisions από την αρχή του έτους δεν συνοδευόταν από σημαντική μείωση του σχετικού με τη διαφημιστική της δραστηριότητα εμπορικού κόστους και ότι δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένεται σημαντική συρρίκνωση του κόστους της εμπορίας του διαφημιστικού της χρόνου κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2008.

95 Εν ολίγοις, από τα στοιχεία που περιέχονται στην προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει με αποχρώσα σαφήνεια ότι η Επιτροπή βασίμως έκρινε, ως προς το έτος 2008, ήτοι το έτος το οποίο αφορά η κοινοποιηθείσα ενίσχυση, ότι δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένεται σημαντική περιστολή του εμπορικού κόστους, ικανή να αποτρέψει τη σχέση αναλογίας μεταξύ της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων και της μειώσεως του καθαρού κέρδους.

96 Συνεπώς, το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να διαπιστώσει, όπως, αντιθέτως, έπραξε με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το έλλειμμα των διαφημιστικών εσόδων για το 2008 αύξανε «αλυσιδωτά» το καθαρό κόστος της δημόσιας υπηρεσίας είναι αβάσιμο.

97 Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, επιπροσθέτως, ότι η M6 όπως, εξάλλου, και η TF1 ή η Canal +, επιχειρήσεις που —ως εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί— είναι εξοικειωμένες με τους μηχανισμούς και τα συστήματα εμπορίας τηλεοπτικού διαφημιστικού χρόνου, δεν υποστηρίζουν ότι μπορούσε να αναμένεται, κατά τρόπο συγκεκριμένο, σημαντική μείωση των εμπορικών δαπανών της France Télévisions για το 2008, η οποία θα απέτρεπε τη σχέση αναλογίας μεταξύ της μειώσεως των εμπορικών εσόδων και της μειώσεως του καθαρού εμπορικού κέρδους.

98 Συνεπώς, το ποσό αυξήσεως του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας για το 2008 (300 εκατομμύρια ευρώ), όπως αυτό εκτιμάται με την προσβαλλόμενη απόφαση, όχι μόνο δεν αμφισβητείται από τις προσφεύγουσες (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 67 έως 87), αλλά δεν τίθεται σοβαρώς εν αμφιβόλω ούτε με την αιτίαση των προσφευγουσών η οποία βάλλει κατά της θέσεως της Επιτροπής περί της σχέσεως αναλογίας μεταξύ της μειώσεως των εμπορικών εσόδων της France Télévisions και της μειώσεως του καθαρού εμπορικού της κέρδους (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 88 έως 97).

99 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, περί της μη αμφισβητήσεως ή διατυπώσεως αμφιβολιών ως προς την εκτιμώμενη αύξηση του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας κατά 300 εκατομμύρια ευρώ, επιβάλλεται να γίνει δεκτό ότι, όσον αφορά το ύψος της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως (150 εκατομμύρια ευρώ), η Επιτροπή δεν μπορούσε να διατηρεί καμία αμφιβολία περί της τηρήσεως του κριτηρίου αναλογικότητας.

100 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγουσες.

101 Ο ισχυρισμός της TF1 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 37) που αμφισβητεί το επιχείρημα ότι η απώλεια και μόνον, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2008, ποσοστού 37 % επί του 28 % των εσόδων της France Télévisions από τη διαφήμιση ηδύνατο να επηρεάσει την οικονομική κατάσταση της εν λόγω επιχειρήσεως σε βαθμό τέτοιο ώστε να διακυβεύεται η ομαλή παροχή της δημόσιας υπηρεσίας κατά το 2008, πέραν του γεγονότος ότι στερείται ερείσματος, παρορά την προμνησθείσα με τη σκέψη 99 απόκλιση μεταξύ, αφενός, του εκτιμώμενου και μη αμφισβητούμενου ποσού της αυξήσεως του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας για το 2008 και, αφετέρου, του ποσού της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως.

102 Οι ισχυρισμοί των προσφευγουσών (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 34 και 38) ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμπεριέχει ανακρίβειες καθώς, πρώτον, η μείωση των διαφημιστικών εσόδων κατά το πρώτο εξάμηνο του 2008 δεν οφείλεται τόσο στην αναγγελία της 8ης Ιανουαρίου 2008 όσο στις συνθήκες της διαφημιστικής αγοράς ή ακόμη και στην εσφαλμένη εμπορική στρατηγική της France Télévisions και, δεύτερον, δεν αποδεικνύεται ότι οι ανταγωνιστές της France Télévisions προσάρμοζαν την εμπορική πολιτική τους κατά τον τρόπο που περιγράφει η Επιτροπή, ακόμη και αν θεωρηθούν αληθείς, δεν αναιρούν το γεγονός ότι τα διαφημιστικά έσοδα παρουσίασαν μείωση κατά το πρώτο εξάμηνο του 2008, ότι, βάσει εύλογων προβλέψεων, η τάση αυτή επρόκειτο να συνεχισθεί κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2008 και ότι είχαν ανακύψει πρόσθετες δαπάνες λόγω της ανάγκης συμπληρώσεως του προγράμματος. Συνεπώς, οι εν λόγω ισχυρισμοί δεν θέτουν εν αμφιβόλω την εκτίμηση περί της αυξήσεως του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας κατά το 2008, εκτίμηση στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση και η οποία, εξάλλου, δεν αμφισβητήθηκε από τις προσφεύγουσες.

103 Ομοίως, επιβάλλεται να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών (βλ., ανωτέρω, σκέψη 35) κατά το οποίο η Επιτροπή, μην αναγνωρίζοντας ότι η μείωση των διαφημιστικών εσόδων οφειλόταν κατ' ουσίαν σε λάθος της France Télévisions κατά τη χάραξη της εμπορικής της πολιτικής το 2008, δεν ήταν σε θέση να διαπιστώσει την

ύπαρξη σοβαρής δυσχέρειας η οποία οφειλόταν στο γεγονός ότι η εισφορά κεφαλαίου απέκρυπτε, στην πραγματικότητα, ενίσχυση λειτουργίας, η οποία σκοπούσε στην απαλλαγή της France Télévisions από το κόστος με το οποίο αυτή κανονικά θα επιβαρυνόταν στο πλαίσιο της τρέχουσας διαχειρίσεως ή των συνήθων δραστηριοτήτων της και η οποία θα μπορούσε να επιτραπεί μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις.

104 Συγκεκριμένα, η πώληση, εκ μέρους της France Télévisions, διαφημιστικού χρόνου αποτελεί εμπορική δραστηριότητα η οποία, μολονότι άπτεται του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού προγράμματος που προσφέρει η France Télévisions στο πλαίσιο της παροχής της δημόσιας υπηρεσίας, δεν συνιστά δραστηριότητα παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Η ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων επισημαίνει, συναφώς, ότι «ενώ η δημόσια ραδιοτηλεόραση μπορεί να ασκεί εμπορικές δραστηριότητες όπως την πώληση διαφημιστικού χρόνου προκειμένου να επιτύχει ορισμένα έσοδα, τέτοιες δραστηριότητες δεν μπορούν κανονικά να θεωρηθούν ότι αποτελούν μέρος της ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας» (σημείο 36, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων).

105 Η άσκηση της εν λόγω εμπορικής δραστηριότητας εκ μέρους του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού είναι απόρροια της επιλογής στην οποία προέβη το οικείο κράτος μέλος, δυνάμει της αρμοδιότητας που του αναγνωρίζει το πρωτόκολλο του Άμστερνταμ, να επιτρέπει την πώληση διαφημιστικού χρόνου εκ μέρους των δημόσιων τηλεοπτικών σταθμών με σκοπό τη μείωση του κόστους χρηματοδοτήσεως της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας.

106 Η χρηματοοικονομική ενίσχυση την οποία κοινοποίησε η Γαλλική Δημοκρατία και ενέκρινε η Επιτροπή ουδόλως προορίζεται για τη χρηματοδότηση της εμπορικής αυτής δραστηριότητας πωλήσεως διαφημιστικού χρόνου. Συγκεκριμένα και εν αντιθέσει προς τον ισχυρισμό της M6, δεν πρόκειται για ενίσχυση σκοπούσα στην άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας. Η ενίσχυση δεν έχει ως αντικείμενο τη χρηματοδότηση εκστρατειών για την προώθηση των διαφημιστικών υπηρεσιών της France Télévisions σε πιθανούς πελάτες, ερευνών αγοράς σχετικών με την εμπορική πολιτική της France Télévisions ή εν γένει οιασδήποτε δαπάνης σχετικής με την εμπορική της δραστηριότητα.

107 Αντιθέτως, η εν λόγω ενίσχυση προορίζεται ρητώς και αποκλειστικώς για την κάλυψη του κόστους της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, την παροχή της οποίας έχει αναλάβει ο συγκεκριμένος ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός. Το κόστος αυτό, το ύψος του οποίου εκτιμάται —άνευ αμφισβητήσεως— σε 300 εκατομμύρια ευρώ, περιλαμβάνει, κατ' αρχάς, το κόστος δημόσιας υπηρεσίας της France Télévisions κατά το 2008 που, λόγω της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων κατά το συγκεκριμένο έτος, δεν ηδύνατο να χρηματοδοτηθεί και, δεύτερον, το κόστος των αναγκών συμπληρώσεως του προγράμματος το οποίο ανεμένετο να προκύψει το 2008 λόγω της επικείμενης καταργήσεως της τηλεοπτικής διαφημίσεως στη France Télévisions.

108 Η παράμετρος ότι μέρος του κόστους αυτού, το οποίο εξακολουθεί να βαρύνει το κράτος κατά το 2008, είναι απόρροια της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων ουδεμία επιρροή ασκεί στο γεγονός ότι πρόκειται αναντίρρητα για κόστος δημόσιας υπηρεσίας, σχετικό με τις ανάγκες παροχής της εν λόγω υπηρεσίας. Λαμβανομένης υπόψη της φύσεως αυτού του κόστους, δεν ηδύνατο να αποκλεισθεί η δυνατότητα του οικείου κράτους μέλους να προβεί στην αντίστοιχη χρηματοδότηση, καθώς, σε αντίθετη περίπτωση, θα εστερείτο της αρμοδιότητας που έχουν τα κράτη μέλη, δυνάμει του άρθρου 16 ΕΚ και του πρωτοκόλλου του Άμστερνταμ, ως προς τη μορφή και τη χρηματοδότηση της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως.

109 Εν συνεχεία, η θέση των προσφευγουσών κατά την οποία επί της χαμηλής, όπως οι ίδιες ισχυρίζονται, οικονομικής αποδοτικότητας που είχε παρουσιάσει η δημόσια ραδιοτηλεοπτική υπηρεσία κατά την άσκηση της εμπορικής δραστηριότητας πωλήσεως διαφημιστικού χρόνου πρέπει να επιβληθεί η κύρωση της ανεπαρκούς —και, συνεπώς, ασύμβατης με την «εκπλήρωση του στόχου της δημόσιας υπηρεσίας, έτσι όπως την έχει θεσμοθετήσει, οριοθετήσει και οργανώσει κάθε κράτος μέλος» (βλ. πρωτόκολλο του Άμστερνταμ)— καλύψεως του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας είναι ευθέως αντίθετη προς τις διατάξεις της Συνθήκης και, ειδικότερα, του πρωτοκόλλου του Άμστερνταμ.

110 Επιβάλλεται η επισήμανση ότι η κατάσταση θα ήταν καθ' όλα διαφορετική αν οι προσφεύγουσες είχαν αποδείξει ότι υφίσταντο σοβαρές αμφιβολίες ως προς τον πραγματικό προορισμό της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως και, ειδικότερα, αν υφίστατο η υπόνοια διοχετεύσεως της ενισχύσεως για τη χρηματοδότηση της εμπορικής δραστηριότητας της France Télévisions.

111 «Πράγματι, όπως προκύπτει και από την ανακοίνωση περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, σε μια τέτοια υποθετική περίπτωση θα υπήρχε ο κίνδυνος »υπεραντιστάθμισης της υποχρέωσης δημόσιας υπηρεσίας και [εφαρμογής πρακτικής η οποία] σε οποιαδήποτε περίπτωση «επηρεάζει τους όρους του εμπορίου και του ανταγωνισμού στην Κοινότητα σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον παραβιάζοντας έτσι το πρωτόκολλο [του Άμστερνταμ]» (σημείο 58, τελευταίο εδάφιο της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων).

112 Σε μια τέτοια περίπτωση η Επιτροπή δεν θα ηδύνατο, όπως εν προκειμένω, να λάβει απόφαση περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999. Η Επιτροπή θα όφειλε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας.

113 Εν προκειμένω, ωστόσο, δεν αποδεικνύεται ότι η Επιτροπή όφειλε να διατηρεί αμφιβολίες. Οι προσφεύγουσες περιορίζονται στον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της τα αναγκαία μέσα ώστε να γνωρίζει τον τελικό προορισμό της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως (βλ., ανωτέρω, σκέψη 39), στοιχείο, που όπως υποστηρίζουν, προκύπτει από τη δήλωσή της ότι οι διατιθέμενοι με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση πόροι θα αρκούσαν για «να υπερκαλύψουν τις ταμειακές ανάγκες του ομίλου χωρίς να εγγραφούν ως κονδύλια συγκεκριμένων πιστώσεων» (σημείο 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

114 Επιβάλλεται, ωστόσο, η επισήμανση ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει με σαφήνεια ότι, ανεξαρτήτως του συγκεκριμένου τρόπου κατανομής της στους λογαριασμούς της France Télévisions, η εν λόγω ενίσχυση, υπό τη μορφή αυξήσεως του κεφαλαίου της France Télévisions, είχε κοινοποιηθεί από τη Γαλλική Δημοκρατία αποκλειστικώς ως ενίσχυση για την εκπλήρωση του σκοπού παροχής της δημόσιας υπηρεσίας και έπρεπε, συνακολούθως, να χρησιμοποιηθεί ως τέτοια από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό.

115 Η Επιτροπή υπενθύμισε με αυτόν τον τρόπο ρητώς τις δεσμεύσεις τις οποίες είχε αναλάβει η Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως της 20ής Απριλίου 2005 και οι οποίες αποτυπώθηκαν στα γαλλικά νομοθετικά και κανονιστικά κείμενα για την αποτροπή της υπεραντισταθμίσεως του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας (σημείο 48 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή κατέγραψε τη διαβεβαίωση των γαλλικών αρχών για την εφαρμογή εν προκειμένω των εν λόγω διατάξεων, καθώς και τη δέσμευσή τους για τη τήρηση των διατάξεων αυτών κατά τρόπο εξασφαλίζοντα την πραγματική διάθεση της χρηματοοικονομικής ενισχύσεως για τις δαπάνες που συνδέονταν με τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας της France Télévisions (σημείο 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

116 Τέλος, η Επιτροπή ζήτησε ρητώς από τη Γαλλική Δημοκρατία να της υποβάλει, εντός τριών μηνών από το κλείσιμο των λογαριασμών της χρήσεως του 2008, έκθεση περί της πραγματικής διαθέσεως της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως για τη χρηματοδότηση της αποστολής παροχής δημόσιας υπηρεσίας της France Télévisions (βλ. σημείο 49 και την ανάπτυξη υπό τον τίτλο «5. Απόφαση», δεύτερο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως).

117 Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένων υπόψη των προφυλάξεων που είχε λάβει, όσον αφορά τόσο την εν τοις πράγμασι αξιοποίηση της χρηματοοικονομικής ενισχύσεως όσο και τον εκ των υστέρων έλεγχο του τρόπου διαθέσεώς της, η Επιτροπή δεν είχε κανένα λόγο, κατά τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, να τρέφει τον φόβο ότι η εν λόγω ενίσχυση —καίτοι κατά πολύ μικρότερη του εκτιμώμενου πρόσθετου καθαρού κόστους που έπρεπε να καλυφθεί— ηδύνατο να χρησιμοποιηθεί για σκοπούς άλλους από τη χρηματοδότηση της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας.

118 Εν κατακλείδι, εσφαλμένα οι προσφεύγουσες, προβάλλοντας ισχυρισμό περί μη επικερδούς ασκήσεως, εκ μέρους της France Télévisions, εμπορικής δραστηριότητας που δεν συνδέεται με τη δημόσια υπηρεσία, εναντιώνονται στη χρηματοοικονομική ενίσχυση, καθώς κανένα στοιχείο δεν δικαιολογούσε την υπόνοια ότι η εν λόγω ενίσχυση ηδύνατο να καταλήξει σε σταυροειδή επιδότηση.

119 Οι ανωτέρω σκέψεις υπαγορεύουν ομοίως την απόκρουση της επικλήσεως, εκ μέρους της M6, της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2004, T-157/01, Danske Busvognmænd κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-917, στο εξής: απόφαση Danske), η οποία αφορούσε, μεταξύ άλλων, ενίσχυση υπό τη μορφή εισφοράς κεφαλαίου σε επιχείρηση μεταφοράς στην οποία είχαν ανατεθεί συμβάσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, και του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1191/69 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1969, περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημοσίας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 100), όπως έχει τροποποιηθεί.

120 Συγκεκριμένα, ενώ, εν προκειμένω, η κοινοποιηθείσα από τη Γαλλική Δημοκρατία χρηματοοικονομική ενίσχυση ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ σκοπούσε ειδικώς και αποκλειστικώς στην αντιστάθμιση του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας (το οποίο υπερέβαινε κατά πολύ το ποσό της ενισχύσεως), στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προμνησθείσα με τη σκέψη 119 απόφαση Danske, η επίδικη ενίσχυση ερχόταν να προστεθεί στη συμβατική αμοιβή που η εν λόγω επιχείρηση είχε αποδεχθεί οικεία βουλήσει για την εκτέλεση των συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας που της είχαν ανατεθεί από τις οικείες δανικές αρχές (προμνησθείσα με τη σκέψη 119 απόφαση Danske, σκέψη 88). Εν ολίγοις, το ποσό της ενισχύσεως την οποία αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση Danske οδηγούσε, στο πλαίσιο του συστήματος συμβάσεων που καθιερώνει ο κανονισμός 1191/69, όπως έχει τροποποιηθεί, σε υπεραντιστάθμιση.

121 Επιπροσθέτως, ενώ, εν προκειμένω, η Επιτροπή μπορούσε ευλόγως, δεδομένων των προφυλάξεων και των εγγυήσεων της προσβαλλομένης αποφάσεως, να αποκλείσει το ενδεχόμενο εκτροπής της χρηματοοικονομικής ενισχύσεως σε σταυροειδή επιδότηση της εμπορικής δραστηριότητας της France Télévisions, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προμνησθείσα με τη σκέψη 119 απόφαση Danske, η επίδικη ενίσχυση επιδοτούσε την εμπορική δραστηριότητα της συγκεκριμένης επιχειρήσεως μεταφοράς. Ειδικότερα, η εν λόγω ενίσχυση είχε ακριβώς ως σκοπό να παράσχει στην επιχείρηση τη δυνατότητα να συνεχίσει την εμπορική της δραστηριότητα παρά τα ελλείμματα που της είχε προκαλέσει η εκτέλεση των συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, κατά την ανάθεση των οποίων είχε, ωστόσο, επικρατήσει των ανταγωνιστών της λόγω της αποδοχής μη αποδοτικών όρων τιμολογήσεως (βλ., συναφώς, προμνησθείσα με τη σκέψη 119 απόφαση Danske, σκέψεις 80, 87 και 88).

122 Επομένως, εν αντιθέσει προς τη χρηματοοικονομική ενίσχυση της υπό κρίση υποθέσεως, η οποία σκοπεί στην αντιστάθμιση και μόνον του καθαρού κόστους της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, κατ' αποκλεισμό οιασδήποτε διαθέσεώς της για εμπορικούς σκοπούς, και, συνεπώς, δεν θίγει, σε βαθμό προσκρούοντα στο κοινό συμφέρον, τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές στην αγορά πωλήσεως τηλεοπτικού διαφημιστικού χρόνου, η ενίσχυση την οποία αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προμνησθείσα με τη σκέψη 119 απόφαση Danske έπληττε ευθέως τον ανταγωνισμό στην αγορά των μεταφορών.

123 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι η δραστηριότητα μεταφοράς δεν δύναται να παραλληλισθεί με τη δραστηριότητα δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, ενώ η δραστηριότητα μεταφοράς αποτελεί, αυτή καθ' εαυτήν, δραστηριότητα οικονομικού και ανταγωνιστικού χαρακτήρα και η δημόσια υπηρεσία μεταφορών υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, ο χαρακτηρισμός της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας ως υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος και όχι ως υπηρεσίας γενικού μη οικονομικού συμφέροντος ανάγεται κατά μείζονα λόγο στην de facto σημασία της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στον ραδιοτηλεοπτικό τομέα, ο οποίος, άλλωστε, έχει ανταγωνιστικό και εμπορικό χαρακτήρα, παρά στη φερόμενη εμπορική της διάσταση (απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2008, Τ-442/03, SIC κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-1161, σκέψη 153).

124 Πράγματι, όπως, άλλωστε, προκύπτει και από το πρωτόκολλο του Άμστερνταμ, η δημόσια ραδιοτηλεοπτική υπηρεσία «είναι άρρηκτα συνδεδεμέν[η] με τις δημοκρατικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες κάθε κοινωνίας». Στο ίδιο πνεύμα, με το ψήφισμα του Συμβουλίου και των κρατών μελών της 25ης Ιανουαρίου 1999, σχετικά με τις δημόσιες ραδιοτηλεοπτικές υπηρεσίες (ΕΕ C 30, σ. 1), επισημαίνεται ότι η συγκεκριμένη δημόσια υπηρεσία, «επειδή επιτελ[εί] πολιτιστικό, κοινωνικό και δημοκρατικό λειτούργημα υπέρ του κοινού συμφέροντος, είναι ζωτικής σημασίας για την εξασφάλιση της δημοκρατίας, του πλουραλισμού, της κοινωνικής συνοχής και της πολιτιστικής και γλωσσικής πολυμορφίας» (αιτιολογική σκέψη Β του ψηφίσματος) (προμνησθείσα με τη σκέψη 123 απόφαση SIC κατά Επιτροπής, σκέψη 153).

125 Οι συλλογισμοί αυτοί εξηγούν και αιτιολογούν το γεγονός ότι, με το πρωτόκολλο του Άμστερνταμ, τα κράτη μέλη συνομολόγησαν ότι «[ο]ι διατάξεις της Συνθήκης

[ΕΚ] ισχύουν υπό την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των κρατών μελών να μεριμνούν για τη χρηματοδότηση της δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, εφόσον η χρηματοδότηση αυτή παρέχεται σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για την εκπλήρωση του στόχου της δημόσιας υπηρεσίας, έτσι όπως την έχει θεσμοθετήσει, οριοθετήσει και οργανώσει κάθε κράτος μέλος, και εφόσον η χρηματοδότηση αυτή δεν επηρεάζει τις συνθήκες του εμπορίου και τον ανταγωνισμό εντός της Κοινότητας σε βαθμό αντιβαίνοντα στο κοινό συμφέρον, ενώ λαμβάνεται υπόψη η πραγματοποίηση του στόχου που εξυπηρετεί αυτή η δημόσια υπηρεσία».

126 Εν προκειμένω, ωστόσο, ουδόλως αποδεικνύεται ότι η Επιτροπή όφειλε να διατηρεί αμφιβολίες περί του αντικειμένου και των αποτελεσμάτων της επίμαχης χρηματοοικονομικής ενισχύσεως. Ήταν απολύτως σαφές ότι η εν λόγω ενίσχυση είχε χορηγηθεί στη France Télévisions αποκλειστικώς «για την εκπλήρωση του στόχου της δημόσιας υπηρεσίας, έτσι όπως την έχει θεσμοθετήσει, οριοθετήσει και οργανώσει [η Γαλλική Δημοκρατία]». Εξάλλου, δεν υφίστατο αμφιβολία, δεδομένων των προφυλάξεων που είχαν ληφθεί με την προσβαλλόμενη απόφαση για την αποτροπή οιασδήποτε σταυροειδούς επιδοτήσεως, ότι η χρηματοδότηση «δεν επηρ[έαζε] τις συνθήκες του εμπορίου και τον ανταγωνισμό εντός της Κοινότητας σε βαθμό αντιβαίνοντα στο κοινό συμφέρον».

127 Όσον αφορά, εν συνεχεία, την επίκληση, στην οποία προέβη η M6 κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, της σκέψεως 249 της προμνησθείσας με τη σκέψη 72 αποφάσεως BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, η οποία αφορά την τέταρτη εκ των τεσσάρων προϋποθέσεων που διαμορφώθηκαν με τις σκέψεις 88 έως 93 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg (Συλλογή 2003, σ. I-7747, στο εξής, προκειμένου για την απόφαση: απόφαση Altmark, προκειμένου δε για τις εν λόγω προϋποθέσεις: προϋποθέσεις Altmark), επιβάλλεται η επισήμανση, στην οποία προέβη και η Επιτροπή, ότι πρόκειται περί αλυσιτελούς επιχειρήματος εκ μέρους της M6.

128 Συγκεκριμένα, η επίκληση της εν λόγω σκέψεως, στην οποία η M6 προέβη προς προβολή του ισχυρισμού ότι η εφαρμογή της παρεκκλίσεως του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ εξαρτάται από την τήρηση της τετάρτης προϋποθέσεως Altmark, βασίζεται σε σύγχυση μεταξύ των προϋποθέσεων βάσει των οποίων μια ενίσχυση χαρακτηρίζεται ως κρατική κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και των

όρων βάσει των οποίων εκτιμάται το συμβατό μιας ενισχύσεως με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ.

129 Επιβάλλεται, συναφώς, η υπόμνηση ότι οι προϋποθέσεις Altmark έχουν ένα και μοναδικό αντικείμενο, ήτοι τον χαρακτηρισμό του επίμαχου μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως με σκοπό την εξακρίβωση της υπάρξεως ή μη υποχρεώσεως κοινοποιήσεώς του στην Επιτροπή, σε περίπτωση νέας ενισχύσεως, ή συνεργασίας με το εν λόγω θεσμικό όργανο, σε περίπτωση υφιστάμενης ενισχύσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαρτίου 2009, T-354/05, TF1 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. II-471, σκέψεις 130 και 131, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 25ης Νοεμβρίου 2009, T-87/09, Andersen κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 57).

130 Εξάλλου, η σκέψη 249 της προμνησθείσας με τη σκέψη 72 αποφάσεως BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, η οποία αφορά την τέταρτη προϋπόθεση Altmark, εντάσσεται ακριβώς στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του Πρωτοδικείου περί του χαρακτηρισμού του επίδικου μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως (εκτιμήσεως η οποία αναπτύσσεται με τις σκέψεις 161 έως 258 της εν λόγω αποφάσεως BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής), και όχι στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του Πρωτοδικείου περί της εφαρμογής της παρεκκλίσεως του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ (εκτιμήσεως η οποία αναπτύσσεται με τις σκέψεις 259 έως 310 της προμνησθείσας αποφάσεως BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής).

131 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η επίκληση, εκ μέρους της M6, της προμνησθείσας με τη σκέψη 72 αποφάσεως BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, στηρίζεται σε σύγχυση μεταξύ της μεθόδου Altmark, που σκοπεί στην εξακρίβωση της υπάρξεως ενισχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και της μεθόδου του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ, που παρέχει τη δυνατότητα να εξακριβωθεί αν ένα μέτρο που συνιστά ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί συμβατό με την κοινή αγορά (προμνησθείσα με τη σκέψη 129 απόφαση TF1 κατά Επιτροπής, σκέψη 140).

132 Όσον αφορά τον ισχυρισμό, ο οποίος προβλήθηκε κατ' ουσίαν από τη M6 κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ εμπερικλείει όρο περί οικονομικής αποδοτικότητας κατά την παροχή της δημόσιας υπηρεσίας, επιβάλλεται να επισημανθεί ότι πρόκειται περί ισχυρισμού ο οποίος, πρώτον, στερείται εν προκειμένω αντικειμένου και, δεύτερον, είναι, εν πάση περιπτώσει, ανακριβής.

133 Όσον αφορά, πρώτον, το γεγονός ότι ο εν λόγω ισχυρισμός στερείται εν προκειμένω αντικειμένου, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η οικονομική αποδοτικότητα της France Télévisions κατά την παροχή της ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος όχι μόνον δεν αμφισβητείται, αλλά ούτε καν θίγεται στο πλαίσιο των υπό κρίση προσφυγών. Συγκεκριμένα, δεν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι είναι δυνατή η εκ μέρους της France Télévisions εκπλήρωση των υποχρεώσεών της παροχής δημόσιας υπηρεσίας με χαμηλότερο κόστος.

134 Στο πλαίσιο των υπό κρίση προσφυγών, η οικονομική αποδοτικότητα της France Télévisions αμφισβητείται μόνον όσον αφορά την άσκηση μιας εμπορικής δραστηριότητας —της πωλήσεως τηλεοπτικού διαφημιστικού χρόνου— η οποία, μολονότι μετέχει στη χρηματοδότηση της ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, ουδόλως άπτεται της εν λόγω υπηρεσίας.

135 Ακόμη, όμως, και αν υποτεθεί ότι η άσκηση, εκ μέρους της France Télévisions, της εμπορικής δραστηριότητας πωλήσεως διαφημιστικού χρόνου δεν ήταν, κατά τον ισχυρισμό που προβάλλουν οι προσφεύγουσες και τον οποίο αμφισβητεί επισήμως η εν λόγω εταιρία, οικονομικώς αποδοτική, η Γαλλική Δημοκρατία δεν θα ηδύνατο να στερηθεί της αρμοδιότητας και του δικαιώματός της να εξασφαλίσει τη χρηματοδότηση της ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 104 έως 109), δεδομένου ότι είχαν ληφθεί επαρκείς προφυλάξεις προκειμένου να αποκλεισθεί πλήρως το ενδεχόμενο σταυροειδούς επιδοτήσεως της εμπορικής δραστηριότητας (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 110 έως 117).

136 Όσον αφορά, δεύτερον, το ζήτημα αν το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ εμπερικλείει όρο περί οικονομικής αποδοτικότητας του αρμοδίου φορέα κατά την παροχή της δημόσιας υπηρεσίας, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, κατά την εν λόγω διάταξη, οι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος υπόκεινται στους κανόνες του ανταγωνισμού στον βαθμό κατά τον οποίο η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει, νομικώς ή εν τοις πράγμασι,

την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί, με την επιφύλαξη, ωστόσο, ότι η ανάπτυξη του εμπορίου δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Κοινότητας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 1991, C-202/88, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-1223, σκέψη 11· της 23ης Οκτωβρίου 1997, C-157/94, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 1997, σ. I-5699, σκέψη 28· της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, C-67/96, Albany, Συλλογή 1999, σ. I-5751, σκέψη 102, και της 17ης Μαΐου 2001, C-340/99, TNT Traco, Συλλογή 2001, σ. I-4109, σκέψη 52).

137 Επιτρέποντας, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, παρεκκλίσεις από τους γενικούς κανόνες της Συνθήκης, το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ σκοπεί στον συγκερασμό του συμφέροντος των κρατών μελών να χρησιμοποιούν ορισμένες επιχειρήσεις, ιδίως του δημόσιου τομέα, ως όργανο οικονομικής ή κοινωνικής πολιτικής με το συμφέρον της Κοινότητας για τήρηση των κανόνων ανταγωνισμού και διατήρηση της ενότητας της κοινής αγοράς (προμνησθείσες με τη σκέψη 136 αποφάσεις Γαλλία κατά Επιτροπής, σκέψη 12· Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, σκέψη 39, και Albany, σκέψη 103).

138 Επιβάλλεται, ομοίως, η υπόμνηση ότι, προκειμένου να πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ δεν είναι αναγκαίο να απειλείται η οικονομική ισορροπία ή η οικονομική βιωσιμότητα της επιχειρήσεως που είναι επιφορτισμένη με τη διαχείριση υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος. Αρκεί, ελλείψει των επίμαχων δικαιωμάτων, να καθίσταται αδύνατη η εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που έχει ανατεθεί στην επιχείρηση, όπως η αποστολή αυτή συγκεκριμενοποιείται μέσω των υποχρεώσεων και των περιορισμών που βαρύνουν την εν λόγω επιχείρηση ή αρκεί η διατήρηση των δικαιωμάτων αυτών να είναι αναγκαία προκειμένου να παρέχεται στον κάτοχό τους η δυνατότητα να εκπληρώσει υπό οικονομικώς αποδεκτούς όρους την αποστολή γενικού οικονομικού συμφέροντος που του έχει ανατεθεί (προμνησθείσες με τη σκέψη 136 αποφάσεις Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, σκέψεις 52 και 53· Albany, σκέψη 107· TNT Traco, σκέψη 54, και απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2007, C-162/06, International Mail Spain, Συλλογή 2007, σ. I-9911, σκέψη 35· βλ., επίσης, απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 1993, C-320/91, Corbeau, Συλλογή 1993, σ. I-2533, σκέψεις 14 έως 16).

139 Επιπλέον, η Επιτροπή, ελλείψει συναφούς εναρμονισμένης κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως —όπως εν προκειμένω—, δεν είναι αρμόδια να αποφαίνεται επί της εκτάσεως της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας την οποία έχει αναλάβει δημόσια

επιχείρηση εκμεταλλεύσεως, ήτοι επί του ύψους των δαπανών που συνδέονται με την υπηρεσία αυτή, ούτε επί της σκοπιμότητας των σχετικών πολιτικών επιλογών των εθνικών αρχών ή επί της οικονομικής αποδοτικότητας της επιχειρήσεως (βλ., συναφώς, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Tesauro στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προμνησθείσα με τη σκέψη 138 απόφαση Corbeau, σημείο 16, καθώς και τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα A. Tizzano στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-53/00, Ferring, Συλλογή 2001, σ. I-9067, I-9069, σημείο 51· βλ., επίσης, απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1997, T-106/95, FFSA κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-229, σκέψη 108).

140 Συνεπώς, το ζήτημα αν η επιχείρηση που έχει αναλάβει την παροχή της ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος θα μπορούσε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας με χαμηλότερο κόστος στερείται σημασίας στο πλαίσιο της εκτιμήσεως περί του συμβατού της κρατικής χρηματοδοτήσεως της εν λόγω υπηρεσίας με τους κοινοτικούς κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων. Σκοπός του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ είναι να προλαμβάνεται, μέσω της εκτιμήσεως του αναλογικού χαρακτήρα της ενισχύσεως, η χορήγηση, στην επιχείρηση που είναι επιφορτισμένη με την παροχή της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, ενισχύσεως υπερβαίνουσας το καθαρό κόστος της δημόσιας υπηρεσίας.

141 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι όχι μόνον η οικονομική αποδοτικότητα της France Télévisions κατά την παροχή της ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος δεν αμφισβητείται εν προκειμένω (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 133 έως 135), αλλά η οικονομική αυτή αποδοτικότητα στερείται, εν πάση περιπτώσει, σημασίας κατά την εκτίμηση του συμβατού της χρηματοοικονομικής ενισχύσεως με την κοινή αγορά κατά το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ.

142 Όσον αφορά, τέλος, τις αιτιάσεις των προσφευγουσών που αντλούνται από τη διάρκεια της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως και από το γεγονός ότι η Επιτροπή ήλθε σε επαφή με τις γαλλικές αρχές μία μόνο φορά (βλ., ανωτέρω, σκέψη 41), επισημαίνεται ότι οι περιστάσεις αυτές δεν συνιστούν ενδείξεις περί της υπάρξεως σοβαρής δυσχέρειας, αλλά μάλλον υποδηλώνουν, όπως υποστήριξε και η Επιτροπή, το γεγονός ότι η εξέταση του συμβατού με την κοινή αγορά χαρακτήρα του κοινοποιηθέντος εν προκειμένω μέτρου δεν παρουσίαζε κάποια ιδιαίτερη δυσχέρεια.

143 Ελλείψει σοβαρών δυσχερειών ως προς την εκτίμηση του συμβατού της ενισχύσεως με την κοινή αγορά, καμιά απορρέουσα από τη Συνθήκη ή από άλλο κανόνα δικαίου διάταξη δεν επέβαλλε στην Επιτροπή την υποχρέωση να ενεργήσει κατά τρόπο διαφορετικό εκείνου τον οποίο η ίδια προέκρινε στο πλαίσιο της προκαταρκτικής διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ, ούτε, ειδικότερα, την υποχρέωση να παράσχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα ακροάσεως, όπως θα όφειλε να πράξει εάν είχε κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (βλ., συναφώς, προμνησθείσα με τη σκέψη 72 απόφαση Thermenhotel Stoiser Franz κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 90). Επομένως, εσφαλμένα οι προσφεύγουσες προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι, παραλείποντας να έλθει σε επαφή με τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως.

144 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, από τις οποίες προκύπτει ότι η εκτίμηση του κοινοποιηθέντος μέτρου δεν συνεπαγόταν, δεδομένων των επαρκών πληροφοριών που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή, καμία σοβαρή δυσχέρεια, επιβάλλεται η απόρριψη του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η M6 και επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η TF1, αμφοτέρων αντλούμενων από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

145 Η TF1, υποστηριζόμενη από την Canal +, ισχυρίζεται ότι, καθόσον η Επιτροπή δεν προέβη σε συλλογή των αναγκαίων πληροφοριών και σε εκτίμηση των στοιχείων που είχε ήδη στη διάθεσή της, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί παρά να παρουσιάζει κενά.

146 Επιπλέον, κατά την TF1, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με την αναπλήρωση των εμπορικών πόρων της France Télévisions με δημόσιους πόρους για το σύνολο των απωλειών της σε διαφημιστικά έσοδα είναι απρόσφορη και ανεπαρκής. Συγκεκριμένα, από παλαιότερες θέσεις της Επιτροπής προκύπτει ότι από το ακαθάριστο κόστος δημόσιας υπηρεσίας μπορούν να αφαιρούνται μόνον τα καθαρά κέρδη που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την εκτέλεση της δημόσιας υπηρεσίας [βλ. σημείο 57 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων και σημείο 123 της αποφάσεως 2004/339/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε η Ιταλία υπέρ της RAI SpA (ΕΕ 2004, L 199, σ. 1, στο εξής: απόφαση RAI)]. Τα εμπορικά έσοδα που δεν συνδέονται με τη δημόσια υπηρεσία πρέπει να συσχετίζονται αποκλειστικώς με τις εμπορικές δραστηριότητες και δεν δύνανται να αφαιρούνται από τις ακαθάριστες δαπάνες της δημόσιας υπηρεσίας. Ο ισχυρισμός ότι η μείωση των ιδιωτικών πόρων αυξάνει «αλυσιδωτά και αναλογικά» το καθαρό κόστος της δραστηριότητας δημόσιας υπηρεσίας παρορά τη διάκριση αυτή.

147 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η TF1 διευκρινίζει ότι, στον βαθμό κατά τον οποίο η έννοια των εμπορικών εσόδων παραπέμπει σε κύκλο εργασιών και όχι σε καθαρό κέρδος από εμπορικές δραστηριότητες, η Επιτροπή, με τη θέση για την οποία έγινε λόγος με την προηγούμενη σκέψη, φαίνεται να δέχεται, διαφοροποιώντας μάλιστα τη θέση της από παλαιότερες, ότι η επίμαχη εισφορά κεφαλαίου δύναται να αντισταθμίσει όχι μόνο την αύξηση του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας, αλλά, στην πραγματικότητα, και το εμπορικό κόστος.

148 Συνεπώς, κατά την TF1, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη όσον αφορά την πρόδηλη διαφοροποίηση της μεθόδου της Επιτροπής σε σχέση με την πρακτική που η ίδια ακολουθούσε παλαιότερα, καθώς και όσον αφορά την απουσία κινδύνου σταυροειδούς επιδοτήσεως. Η εν λόγω παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως συνιστά επίσης ένδειξη σοβαρής δυσχέρειας.

149 Η M6, υποστηριζόμενη από την Canal +, επισημαίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εμπεριέχει κάποια εκτίμηση ικανή να θεμελιώσει την ακρίβεια του ισχυρισμού ότι «η αναγγελία της 8ης Ιανουαρίου 2008 και η επιβεβαίωση της καταργήσεως της διαφημίσεως [είχαν] άμεσο αντίκτυπο επί των οικονομικών της France Télévisions».

Πέραν της περιγραφής του «αντικτύπου της αναγγελίας» και της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξηγεί, με οικονομικούς όρους, τον άμεσο αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της αναγγελίας της 8ης Ιανουαρίου 2008 και της χαμηλής αποδόσεως της France Télévisions στον τομέα της διαφημίσεως.

150 Ομοίως, κατά τη M6, η θέση που διατυπώνεται με το σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η «[κοινοποιηθείσα] ενίσχυση προσομοιάζει [...] περισσότερο σε αντιστάθμιση του αντικτύπου της αναγγελίας περί της εξόδου από τη διαφημιστική αγορά στην οποία προβαίνει το κράτος ως ρυθμιστής, παρά σε επενδυτική ευκαιρία την οποία αξιοποιεί το κράτος ως μέτοχος», θέση η οποία στερείται ερείσματος και απέχει από την πραγματικότητα που επικρατεί στη διαφημιστική αγορά της Γαλλίας, επιβεβαιώνει την απουσία, από το κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, εμπεριστατωμένης εκτιμήσεως των πραγματικών αιτιών της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions.

151 Κατά την TF1, η θέση που διατυπώνεται με το σημείο 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με την αντίδραση των ανταγωνιστών, οι οποίοι, κατά την Επιτροπή, προσάρμοσαν την εμπορική τους προσφορά προκειμένου να καταλάβουν το μερίδιο της France Télévisions στη διαφημιστική αγορά, είναι όχι μόνον εσφαλμένη, αλλά και αδικαιολόγητη, ενώ μαρτυρεί την ελλιπή ενημέρωση της Επιτροπής και την προχειρότητα της αναλύσεώς της.

152 Συνεπώς, κατά την TF1, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει. Η παράβαση αυτή καταδεικνύει την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών οι οποίες υπαγόρευαν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας εκ μέρους της Επιτροπής.

153 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία και τη France Télévisions, υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη με την ολοκλήρωση του προκαταρκτικού σταδίου της διαδικασίας εξετάσεως των κρατικών ενισχύσεων, το οποίο έχει ως αντικείμενο να παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη επί του εν μέρει ή εν όλω συμβατού χαρακτήρα της οικείας ενισχύσεως, άνευ κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας. Κατά την Επιτροπή, μια τέτοια απόφαση, η οποία λαμβάνεται εντός σύντομων προθεσμιών πρέπει απλώς να περιέχει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή φρονεί ότι δεν βρίσκεται ενώπιον

σοβαρών δυσχερειών εκτιμήσεως του συμβατού της ενισχύσεως με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή απαιτούσε επομένως μόνο συνοπτική αιτιολογία.

154 Όσον αφορά το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι της εν λόγω αποφάσεως προηγήθηκαν δύο άλλες ευνοϊκές αποφάσεις, με τις οποίες είχε κρίνει ότι επιδοτήσεις επενδύσεως και εισφορές κεφαλαίου υπέρ των τηλεοπτικών σταθμών της France Télévisions συνιστούσαν ενισχύσεις συμβατές με την κοινή αγορά. Μολονότι διαφέρει των προγενέστερων αυτών μέτρων, η υπό εξέταση εισφορά εντάσσεται στο γενικό πλαίσιο της δημόσιας χρηματοδοτήσεως της France Télévisions που εξετάσθηκε με τις προαναφερθείσες αποφάσεις. Η Επιτροπή επισημαίνει, ως εκ τούτου, ότι, εν προκειμένω, ηδύνατο ευλόγως να παραθέσει αιτιολογία συνοπτικότερη εκείνης την οποία θα παρέθετε αν δεν υφίσταντο προγενέστερες αποφάσεις.

155 Εν πάση περιπτώσει, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία της συλλογιστικής της Επιτροπής και ανταποκρίνεται πλήρως στις επιταγές του άρθρου 253 ΕΚ.

156 Όσον αφορά το επιχείρημα της TF1 ότι, καθώς η Επιτροπή δεν προέβη σε συλλογή των αναγκαίων πληροφοριών και σε εκτίμηση των στοιχείων που είχε ήδη στη διάθεσή της, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί παρά να παρουσιάζει κενά, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι πρόκειται περί επιχειρήματος το οποίο συγχέει ζήτημα ουσίας με διαδικαστικό ζήτημα. Η Επιτροπή ανέπτυξε με σαφήνεια τη συλλογιστική της με την προσβαλλόμενη απόφαση, στοιχείο που, κατά το εν λόγω θεσμικό όργανο, δεν αμφισβητείται από την TF1, η οποία εκτιμά απλώς ότι η συλλογιστική αυτή στηρίζεται σε ελλιπή ενημέρωση και ότι δεν είναι πειστική. Πρόκειται, ωστόσο, περί ζητήματος που άπτεται της ουσίας και όχι της αιτιολογίας και επί του οποίου η Επιτροπή έλαβε ήδη θέση στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

157 Όσον αφορά το επιχείρημα με το οποίο η TF1 προσάπτει στην Επιτροπή ότι δέχθηκε ότι οιαδήποτε απώλεια διαφημιστικών εσόδων (συμπεριλαμβανομένων υποθετικών εσόδων που δεν συνδέονται με τη δημόσια υπηρεσία) επέφερε αύξηση του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας, ενώ μόνον οι απώλειες διαφημιστικών εσόδων που συνδέονται με τη δημόσια υπηρεσία μπορούσαν να επιφέρουν μια τέτοια αύξηση, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι είναι πρόδηλο ότι η παρατηρηθείσα μείωση αφορούσε τα εμπορικά έσοδα που συνδέονται με την εκτέλεση της δημόσιας υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η υπό εξέταση ενίσχυση σκοπούσε στην αντιστάθμιση της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions (καθώς και της αυξήσεως του κόστους δημόσιας υπηρεσίας). Τα έσοδα αυτά προέρχονταν από τη μετάδοση διαφημίσεων κατά τη διάρκεια των προγραμμάτων της France Télévisions, προγραμμάτων τα οποία εμπίπτουν στην αποστολή δημόσιας υπηρεσίας της France Télévisions, όπως προκύπτει από το σημείο 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συνεπώς, η Επιτροπή αδυνατεί να αντιληφθεί για ποιο λόγο θα έπρεπε να αιτιολογήσει περαιτέρω την προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι η εξήγηση που, κατά την TF1, ελλείπει προκύπτει κατά τρόπο πρόδηλο.

158 Όσον αφορά την αιτίαση που η TF1 αντλεί από σύγχυση, εκ μέρους της Επιτροπής, των εμπορικών εσόδων με το καθαρό εμπορικό κέρδος, σύγχυση η οποία, κατά την TF1, είχε ως αποτέλεσμα, αφενός, να μη λάβει το εν λόγω θεσμικό όργανο επαρκείς προφυλάξεις για την αποσόβηση του κινδύνου σταυροειδών επιδοτήσεων και, αφετέρου, να διαφοροποιήσει την παλαιότερη πρακτική του, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από κανένα στοιχείο δεν προέκυπτε ότι οι εμπορικές δαπάνες της France Télévisions μπορούσαν να μειωθούν σημαντικώς το 2008, καθώς και ότι ακόμη και η απώλεια, εκ μέρους της France Télévisions, μέρος του επιφορτισμένου με τις εμπορικές δραστηριότητες προσωπικού της θα προκαλούσε, βραχυπροθέσμως, πρόσθετο κόστος. Το γεγονός ότι, κατά τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή δεν βασίσθηκε σε υποθετικές μεταβολές όσον αφορά τη μείωση του διαχειριστικού κόστους της διαφημίσεως στο μέλλον, δεν δύναται να επηρεάσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως και δεν αντιφάσκει προς την προσέγγιση που η ίδια ακολούθησε με τις προγενέστερες αποφάσεις της.

159 Τέλος, κατά την Επιτροπή, επιβάλλεται να επισημανθεί ότι η ανάγκη χρηματοδοτήσεως της France Télévisions για το 2008 ανάγεται τόσο στη μείωση των διαφημιστικών εσόδων, η οποία υπολογίζεται σε 150 εκατομμύρια ευρώ, όσο και στην αύξηση του κόστους του προγράμματος, η οποία υπερβαίνει τα 145 εκατομμύρια ευρώ, ήτοι αφορά κόστος συνολικού ύψους 300 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ η κοινοποιηθείσα εισφορά ανέρχεται σε 150 εκατομμύρια ευρώ. Ενόψει πόσων αυτής της τάξεως, προκρίθηκε μόνον η αντιστάθμιση κατά το ήμισυ της αυξήσεως του καθαρού κόστους

δημόσιας υπηρεσίας της France Télévisions. Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων ποσών, το κόστος που συνδέεται με τις εμπορικές δραστηριότητες της France Télévisions ήταν εν πάση περιπτώσει περιορισμένο και η πορεία του, βραχυπροθέσμως, απολύτως αμελητέα.

160 Όσον αφορά το επιχείρημα της M6 περί μη προσήκουσας αξιολογήσεως των συγκεκριμένων παραμέτρων που οδήγησαν στη μείωση των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, για τους σκοπούς της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν ήταν αναγκαία η διερεύνηση των ακριβών αιτιών αυτής της μειώσεως.

161 Όσον αφορά την αιτιολογία που παρατίθεται με το σημείο 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με τα αίτια της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions, τα στοιχεία που αμφισβητεί η M6 καταλαμβάνουν, κατά την Επιτροπή, δευτερεύουσα θέση στην οικονομία της προσβαλλομένης αποφάσεως.

162 Όσον αφορά την αιτίαση που η M6 διατυπώνει περί της αιτιολογίας του σημείου 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή στην οικονομία της αγοράς, η Επιτροπή εκφράζει τις αμφιβολίες της ως προς το ακριβές νόημά της και υποστηρίζει ότι το συγκεκριμένο σημείο της αποφάσεως περιλαμβάνει απλώς επιχειρήματα κοινής λογικής, το αβάσιμο των οποίων η M6 ουδόλως αποδεικνύει.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

163 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να εμφαίνει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική του

θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενοι να είναι σε θέση να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις συνθήκες εκάστης περιπτώσεως, ιδίως σε συνάρτηση με το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των προβαλλόμενων λόγων και το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 253 της Συνθήκης ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του γράμματος αυτής, αλλά και βάσει του πλαισίου στο οποίο αυτή εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2001, C-17/99, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-2481, σκέψεις 35 και 36, και της 22ας Δεκεμβρίου 2008, C-333/07, Regie Networks, Συλλογή 2008, σ. I-10807, σκέψη 63· απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1996, Τ-266/94, Skibsvaerftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1399, σκέψη 230).

164 Το επιχείρημα της TF1 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 145) ότι, καθόσον η Επιτροπή δεν προέβη σε συλλογή των αναγκαίων πληροφοριών και σε εκτίμηση των στοιχείων που είχε ήδη στη διάθεσή της, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί παρά να παρουσιάζει κενά, πρέπει να απορριφθεί, καθώς συγχέεται, στην πράξη, με τις επί της ουσίας αιτιάσεις περί της ανεπαρκούς πληροφορήσεως και της πλημμελούς εξετάσεως της Επιτροπής, οι οποίες απορρίφθηκαν στο πλαίσιο της εξετάσεως των προηγούμενων λόγων ακυρώσεως.

165 Όσον αφορά το επιχείρημα της TF1 (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 146 και 147) ότι η Επιτροπή, επιτρέποντας την αναπλήρωση των εμπορικών πόρων της France Télévisions με δημόσιους πόρους για το σύνολο των απωλειών της σε διαφημιστικά έσοδα, απέστη αναιτιολόγητα της προγενέστερης πρακτικής της, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η τήρηση του κριτηρίου αναλογικότητας επιβάλλει «οι κρατικές ενισχύσεις να μην υπερβαίνουν το καθαρό συμπληρωματικό κόστος λόγω της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των άλλων άμεσων και έμμεσων εσόδων» (σημείο 57 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων), και ότι, όπως προσθέτει η Επιτροπή, «[γ]ια τον λόγο αυτό, τα καθαρά κέρδη που απορρέουν για τις

δραστηριότητες μη δημόσιας υπηρεσίας από τις δραστηριότητες δημόσιας υπηρεσίας θα λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση της αναλογικότητας της ενίσχυσης» (σημείο 57 της ανακοινώσεως περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων).

166 Συναφώς, με την απόφαση RAI, η Επιτροπή επισήμανε ότι «[η] αντιστάθμιση είναι αποδεκτή μόνο για τις καθαρές δαπάνες λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας», ότι «[τ]ούτο σημαίνει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα άμεσα και έμμεσα έσοδα που σχετίζονται με τη δημόσια υπηρεσία» και ότι, συνεπώς «από το [...] συνολικό ύψος των δαπανών της δημόσιας υπηρεσίας [...] πρέπει να αφαιρεθούν για παράδειγμα τα καθαρά έσοδα διαφημίσεων που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της εκπομπής προγραμμάτων που εμπίπτουν στη λειτουργία δημόσιας υπηρεσίας, και τα καθαρά έσοδα που προέρχονται από την εμπορία αυτού του τύπου προγραμμάτων» (σημείο 123 της αποφάσεως RAI).

167 Καθόσον, πρώτον, το προαναφερθέν επιχείρημα της TF1 βασίζεται στη θέση ότι εμπορικά έσοδα που δεν συνδέονται με τη δημόσια υπηρεσία δεν αφαιρούνται από τις ακαθάριστες δαπάνες της δημόσιας υπηρεσίας και ότι, κατά συνέπεια, μείωση των εμπορικών αυτών εσόδων δεν μπορεί να συνεπάγεται αύξηση του καθαρού κόστους της δημόσιας υπηρεσίας (βλ., ανωτέρω, σκέψη 146), αρκεί η επισήμανση ότι η διαπιστωθείσα εν προκειμένω μείωση των εμπορικών εσόδων αφορούσε έσοδα συνδεόμενα με τη δημόσια υπηρεσία, καθώς επρόκειτο για έσοδα από την πώληση διαφημιστικού χρόνου στο πλαίσιο του δημοσίου ραδιοτηλεοπτικού προγράμματος της France Télévisions. Συνεπώς, η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η μείωση των διαφημιστικών εσόδων της France Télévisions επέφερε αύξηση του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας, ουδόλως απέστη της προγενέστερης πρακτικής της.

168 Καθόσον, δεύτερον, με το προαναφερθέν επιχείρημα, όπως αυτό διατυπώνεται με το υπόμνημά της απαντήσεως (βλ., ανωτέρω, σκέψη 147), η TF1 διατυπώνει την αιτίαση ότι η Επιτροπή προέβη σε σύγχυση της έννοιας των εμπορικών εσόδων με την έννοια του καθαρού κέρδους, δεχόμενη, άνευ αιτίας και δη αφιστάμενη της προγενέστερης πρακτικής της, ότι η κοινοποιηθείσα εισφορά κεφαλαίου ηδύνατο να αντισταθμίσει το εμπορικό κόστος, επιβάλλεται η υπόμνηση (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 90 και 91) ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε σύγχυση των ανωτέρω εννοιών, αλλά έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η μείωση των διαφημιστικών εσόδων το 2008 δεν θα συνοδευόταν από μείωση

του συναφούς εμπορικού κόστους ικανή να αποτρέψει τη σχέση αναλογίας μεταξύ της μειώσεως των εν λόγω εσόδων και της μειώσεως του καθαρού κέρδους και, συνεπώς, μεταξύ της μειώσεως των εσόδων και της αυξήσεως του καθαρού κόστους δημόσιας υπηρεσίας. Δεδομένης της εν λόγω εκτιμήσεως, η Επιτροπή δεν απέστη της προγενέστερης πρακτικής της.

169 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι, καθώς η Επιτροπή ουδόλως απέστη της προγενέστερης πρακτικής της, το επιχείρημα που η TF1 αντλεί από την έλλειψη συναφούς αιτιολογίας, πρέπει να απορριφθεί ως ερειδόμενο σε εσφαλμένη προκειμένη.

170 Όσον αφορά τα επιχειρήματα (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 149 έως 151) με τα οποία η M6 προβάλλει, κατ' ουσίαν, αιτιάσεις περί ελλιπούς εξετάσεως των ακριβών αιτίων της μειώσεως των διαφημιστικών εσόδων και περί του εσφαλμένου και αναιτιολόγητου χαρακτήρα της θέσεως που διατυπώνεται με το σημείο 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με την αντίδραση των ανταγωνιστών στην αναγγελία της 8ης Ιανουαρίου 2008, επιβάλλεται η επισήμανση ότι πρόκειται για επιχειρήματα που συγχέονται, κατ' ουσίαν, με τις αιτιάσεις που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των προηγούμενων λόγων ακυρώσεως και οι οποίες απορρίφθηκαν.

171 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι υπό εξέταση λόγοι ακυρώσεως που αντλούνται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως πρέπει να απορριφθούν.

172 Δεδομένου ότι οι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλαν οι προσφεύγουσες απορρίφθηκαν στο σύνολό τους, επιβάλλεται η απόρριψη των υπό κρίση προσφυγών.

Επί των δικαστικών εξόδων

173 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, του ιδίου κανονισμού, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

174 Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να υποχρεωθούν να φέρουν τα έξοδά τους καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής και της France Télévisions, σύμφωνα με τα αντίστοιχα αιτήματα των τελευταίων.

175 Η Canal +, παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγουσών, καθώς και η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής, φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

2) Η Métropole télévision (M6) φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της France Télévisions στην υπόθεση Τ-568/08.

3) Η Télévision française 1 SA (TF1) φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της France Télévisions στην υπόθεση Τ-573/08.

4) Η Γαλλική Δημοκρατία και η Canal + φέρουν, εκάστη, τα δικαστικά έξοδά τους στις υποθέσεις Τ-568/08 και Τ-573/08.

Βηλαράς Prek Ciucă

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Ιουλίου 2010.

(υπογραφές)